

II.
C. 25991
247

23091 II Cg.

JEZUS, PRIJATEL OTROK,

ali

pustite priti k meni otročiče.

~~~~~  
Bukvice polne naukov, molitev in  
pesem,

za

**svoje ljube farmančike**

spisal

**Pavl Alojzi Jais.**

~~~~~  
*Po naj novejšim nemškim natisa
poslovenjene.*

Druziga natisa.

V Ljubljani 1865.

V založbi pri Jan. Giontini-tu, bukvarju.

*Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljan-
skega Škofijstva.*

030012806

Ljubi otroci!

Moliti morate radi. Kdor rad ne móli, ne more dober biti in dober ostati.

Dobriga in pobožniga Jezusa morate v vsih rečéh posnemati. — On je od mladosti že rad molil in čim starejši je postajal, tim bolj ga je molitev veselila. Ko je bil pa velik postal, je cele noči v molitvi prečul. — Če bote tako pogosto in tako radi molili, kakor je Jezus molil, bote tudi vi vsako leto modrejši, ter Bogu

in ljudem ljubeznjivši, enako kot je bil **On**.

Moliti morate pa tudi vselej pazljivo in pobožno. — Kar v teh bukvičah berete, ne smete le z ustmi izgovarjati, temuč mora tudi vaše serce moliti. Kar vaše usta izgovarjajo, mora iz vaših serc priti, zakaj moliti se pravi: „serce k Bogu povzdigo-
vati“. — Zato med molitvijo ne smete na druge reči misliti, ne okoli sebe gledati, temuč morate tiho in mirno klečati, ter s svojim nebeškim Očetam se pogovarjati.

Tako delajte, ljubi otročiči!
in ne pozabite po molitvi spet precej svojiga nebeškiga Očeta, če ne bi bila vaša molitev vsa

zastonj. Vaš Oče v nebesih vse vé, kar koli delate; zato morate pa tudi vedno in povsod nanj misliti, in vse, kar koli mu v molitvi obljubite, spolniti. **Za-**pomnite si, „de tisti prav moli, kateri po svoji molitvi dober in priden človek postane“.

Imejte torej te bukvice zató, de bote dobri in pridni otroci! — Jezus, otroški prijatelj, naj vam k temu pomaga. Amen!

I. Vsakdanje molitve.

1. Jutranje molitve.

(Opravljaj jih domá ali pa v cerkvi. Poklekni in prav pobožno moli:)

Perva jutranja molitev.

Bodi Bog zahvaljen! prelepi, ljubi, svetli dan je spet prišel, in jest sim se vesel in zdrav zbudil! — Kako zeló sim bil vender sinoč trudin in zaspan; zdaj sim pa spet urin in brihtin. — Kako koristno je pač spanje! Vselej da človeku novo moč in krepkost!

Od Tebe, o Bog, to pride! Le Ti vse prav narediš, in ker si do-

ber Oče, vse ljudem k veselju napravljajš.

K Tebi torej, Oče! svoje oči povzdignem. Spanje jih je sinoč zatisnilo, — Ti si jih spet odperl. Tebe zahvalim za sladko, mirno noč! Tebe zahvalim, de sim se spet tako vesel zbudil! — Tebe zahvalim, de zamorem spet ljube starše, brate in sestre, prijatle in svoje šolske tovarše viditi!

Pač dobro vem, de si me le zato spet zbudil, de bi bil na novič prav pridin, ali še pridniši, kakor sim bil včerej. To je tudi moja volja, Oče nebeški! danes hočem prav pridin otrok biti, de bom Tebi dopadel, in svojim staršem veselje delal. Pomagaj mi k temu, Oče! in daj mi Svojo milost. Amen.

V Tebi se, o Bog! zbudim,
 Tebi vsigã se zročim!
 Serčno Ti zahvalim se,
 Ker kot oče ljubiš me!
 Okrepčan zdaj hočem spet
 Novi dan vesel začét';

Hočem slušati lepó,
 Greha varvat' se skerbno. —
 Ti pa, Oče in Gospod!
 Varuj, vòdi me povsod!

Druga jutranja molitev.

Za bolniga otroka.

Kako sim vesel, de je spet dan.
 — Dvakrat dolga je noč, kadar
 človek celo nič ali le malo spaši
 zamore. — Zdej vender spet ljubo
 solnce k meni sije; spet slišim in
 vidim svoje ljube starše, in more-
 biti de me tudi drugi otroci obiskat
 in tako razveselit pridejo.

Zahvalim Te, o Bog, de si spet
 zlato solnce poslal! — Jest sim
 sicer bolan, in se ne morem veseliti
 enako drugim otrokam; ne morem
 vstati, de bi se spet kej dobriga
 učil, ali kaj svojim staršem v ve-

selje delal. — Pa to je bila Tvoja volja, o Bog! Ti si hotel, de sim zbolel: in zadovoljin sim s tem, kar si Ti storil. Sej si vender le tudi moj Oče ravno takó, kakor Oče vsih zdravih otrok! Tudi mene ljubiš, akoravno moram le bolečine terpeti, in današnji dan v postelji prebiti. — Kar koli hočeš, Oče, naj se zgodi! Sej vém za gotovo, de nočeš družiga, kakor kar je záme dobro in koristno.

Res, de bi mi bilo ljubo — prav ljubo, ko bi se tudi danes z družimi otroci veseliti zamogel; ali morebiti bi pa ravno danes, ko bi bil zdrav, koga k hudimu zapeljal, ali morebiti bi bil sam tako neprevidin, de bi kaj storil, kar bi mi zelo škodovalo. Naj boljši je záme, kakor si Ti z máno storil. Torej bom terpel, ker je Tvoja volja tako. — Slehernimu, ki k meni pride, hočem pokazati, de sim z boleznijo prav zadovoljin. — Vsim otrokam, ki me bodo obiskali, porečem: „Za-

hvalite Boga, de ste zdravi, in dobro na svoje zdravje pazite; lejte, jest zde j vem, kaj de je zdravje!“ — Svoje starše hočem prav serčno zahvaliti za vse, kar koli mi storé, za vse poterpljenje, ki ga z mano imajo; zlasti me pa mora moja bolezen učiti, Tebe, o Bog, čez vse ljubiti, in v Tebe samiga zaupati.

In, Tebe, o Bog, čez vse ljubim! Akoravno bi na zemlji nobeniga veselja več ne imel, mi boš Ti zato, kar zdaj terpim, nebeško veselje dodelil. V Tè samiga, o Bog! zaupam. V tem hipu me Ti zamoreš ozdraviti, in zato Te prosim: daj mi vender kmali moje poprešnje zdravje! Ako me uslišiš, če ozdravim, hočem prav pobožin otrok biti; staršem hočem s pokoršino, pridnostjo in z ljubeznijo do dela vse poverniti, kar sim jim stroškov napravil, nikoli ne bom kaj storil, kar bi me spet bolniga narediti môglo — vsim otrokam bom

povedal, kako hudo in žalostno je, kadar je človek bolan, in jih bom s tem od vsiga odvraceval, kar bi njih zdravju škodovati utegnilo.

Oče! poslušaj prošnjo Svojiga bolniga otroka; — rad bi še dle živel, de bi zamogel prav veliko dobriga storiti. Če pa to ni Tvoja volja, mi je tudi prav. — Tvoje je moje življenje. Ti si mi ga dal; in ako ga spet vzeti hočeš, mi daj poterpežljivost v terpljenji, mi odpusti vse grehe, ki sim jih storil: in kadar umerjem, potolaži, odžali in blagoslovi (žegnaj) moje ljube starše! Amen.

Bog Oče! Tebi se zročim,
 Kar koli hočeš, rad terpim!
 Sej kar storiš, je dobro vse —
 In tud' v boleznì ljubiš me.
 Le onemagat' mi ne daj, —
 Naj bode skor britkosti kraj!
 Naj Tvoja volja se zgodi,
 Ki dobro vselej vse stori! —

Tretja jutranja molitev.

V nedeljo.

(Veseli se, otrok! kader nedelja pride in misli na Jezusa, ki je v nedeljo iz groba vstal. — Hiti v cerkev, pazno in s podučljivim sercam pridigo in keršanski nauk poslušaj, bodi prav s pobožnim sercam pri sveti maši; in de ta sveti dan že dobro pričneš, moli precej zjutraj takole:)

Spet je prišla nedelja! Z novim veseljem se dans zbudim, in moje serce k Tebi, o Bog, vpije: „Zahvalim Te, de si mi spet ta sveti dan doživeti dal!“ —

Cel teden si spet záme skerbela, Oče nebeški! Kar mi je bilo sleherni dan pretečeniga tedna treba, vse to si mi dal; — Ti si me zdraviga ohranil; Ti si vse od mene odvernili, kar bi mi bilo škodovati utegnili; — zdaj pa mi daš spet nedeljo, de se zamorem počiti, in se veseliti; — daš mi spet nedeljo, de morem brez motenja náte misliti in spet boljši postati.

Zahvalim Te, Oče v nebesih, za vse, kar koli si mi pretečeni teden podelil! Zahvalim Te za vsak kosček kruha, ki sim ga mogel jesti; — za vsak požirk, ki mi je žejo ugasil, in za vsako spanje, katero me je spet tako zelo oveselilo. — Pa tudi za današnji dan Te zahvalim. Ti si ga dal, in glej! že precej na vse zgodaj terdno sklenem, de hočem ta sveti dan prav pridno preživeti. Nisi mi mogel večiga veselja storiti, kakor de si spet nedeljo poslal.

Dans bom spet v cerkvi k Tebi moliti zamogel. — Hiteti hočem v cerkev, v nji prav tih in mirin biti, in tako pobožno moliti, de boš Ti, o Bog! in de bodo ljudje, ki me bodo vidili, nad mano veselje imeli.

Dans bom spet od Tebe, o Bog, in od Tvojiga Sina Jezusa Kristusa kej slišati mogel. — Prav pazno hočem poslušati, in si zapomniti, kar bom slišal; in kar koli

mi bo rečeno, de Ti imeti hočes, bom storil. —

V nedeljo je Jezus Kristus od smerti vstal. — Bodi Bog zahvaljen, ker je On od smerti vstal! Zdaj otroci še le prav vemo, kakšniga prijatla imamo v Jezusu; — zdaj vemo, de nas zamore peljati v svete nebesa, kakor nam je obljubil. — Nate, o Jezus! hočem dans celi dan misliti, in se nad Teboj veseliti. — Kakor Tvoja duša ni umerla, tako tudi moja umerla ne bo. Neumerjoč sim, in kader mine življenje na zemlji, bom s Tabo vekomej živel.

O moj Jezus! kader bom danes v cerkvi križ, na katerim si umerl, vidil, si hočem misliti: „Jezus je umerl, de bi jest vekomej živel!“ vpiti hočem k Tebi; „Pomagaj mi, de se bom danes spet k večnemu življenju pripravljaj!“ — Amen.

O Bog! posebno ta Tvoj dan presveti,
 De naj Ti hvalo dajem, vabi me!
 Veliko dobriga želim početi,
 In vedno bolj s Teboj skleniti se! —
 Naj Tebe, Jezus, vedno premišlujem!
 Glej, Tebi serce, Tebi vse darujem! —

Molitev k nebeškemu detetu Jezusu.

Moja prva misel bodi danes
 Ti, pridno in pobožno dete Jezus!
 Tako hočem danes živeti, kakor si
 Ti vse dni živel. — Sej si Ti le
 zató otrok postal, de bi mi poka-
 zal, kako morajo vsi otroci živeti.
 — Bil si Ti vsakdanje veselje Svoje
 matere, in Svojimu redniku si sle-

herni dan ljubši postajal; zakaj bil si dobro in pokorno, pridno in tiho dete.

Celi dan torej hočem na Tebe misliti, o Jezus, in si prizadevati, v vsih rečeh tak biti, kakoršen si bil Ti. — Bom molil, in bom svojim staršem pokorin, prav pridno in z veseljem se bom učil; že zdej se hočem dela privaditi, in kjer bodo otroci kej hudiga počeli, od tod bom preč šel, de tudi mene kej hudiga veselilo ne bo.

Vesel in brihtin si bil vedno; zakaj kdor je nedolžin, je lahko zmirej vesel in brihtin. Blagoslovi me, de bom nedolžin — čist od vsiga hudiga ostal, de bom za Tabo hodil, in v svojim sercu vedno vesel ostati zamogel! Blagoslovi me, de bom zmirej tak, kakoršin si bil Ti, in de, kader umerjem, k Tebi v nebesa pridem! Amen.

Tebi, Jezus! čem podobin biti,
 Svojo dušo čisto ohraniti;
 Torej hočem vedno kakor Ti
 Dobro delati vse žive dni.
 Biti hočem nasledovavec Tvoj; —
 Ti pa revnimu na strani stoj!

Na čast svetimu angelu varhu.

Kako rad me ima vender moj
 Oče v nebesih in kako po očetov-
 sko zame skerbí! — Dal mi je starše,
 ki me vsiga hudiga varujejo, in
 mi serčno radi vse povejo, kar jest
 otrok še ne morem vediti; izvolil
 je pa tudi eniga Svojih angelov,

de me varuje in k vsemu dobriemu spodbada.

Dobro spoznam, o nebeški Oče, de je Tvoja volja, de prav dober in pridin otrok postanem. — Zatorej se hočem svojim staršem in svojimu angelu varhu voditi dati; — zakaj starši in angel varh me le k dobriemu peljati želé, hočejo iz mene takiga narediti, ki vse hudo sovraži, in se ne da od hudiga v nesrečo zapeljati.

Kaj je pač zame potrebniši, kakor de me dobra roka vodi? — Sam še ne vem, kaj de mi je koristno ali kaj škodljivo. — Zahvalim Te torej, Oče, za Tvojo ljubezen! — Na vse hočem skerbno paziti, kar koli bom dobroga slišal; zlasti pa hočem tebe, sveti angel varh! poslušati, kaj imam storiti in kaj ne. — Jest te sicer ne vidim; ali ti mene vidiš, ti vidiš vse, kar koli bi mi utegnilo škodovati, ali me zapeljati. O varuj me, in ne pripusti, de bi kej hudiga —

kej prepovedaniga delal, ampak le to, kar mojimu Očetu v nebesih in tudi tebi dopade. Vôdi me po vsih mojih potih, in bodi pri meni takrat, kader bom mogel umreti. Takrat pridi in pelji me v svete nebesa! — Amen.

Angel mi stoji na strani,
 Ki me varje, vodi, brani;
 Le po njem se čem ravnati,
 Njega voljo spolnovati,
 De dopelje me kedaj
 V božjo hišo — v sveti raj!

Na čast svetimu kerstnemu patronu.

Sveti I. I., zvesti služabnik božji! čigar ime mi je bilo pri svetim kerstu dano, tebe za svojiga posebniga prijatla in pomočnika častim. — Tvoje pobožno in sveto življenje tukaj na zemlji je meni izgled; tvoje čednosti naj me spodbadajo, de bom tudi jest v

dobrim vedno stanovitin ostati in vedno boljši biti zamogel. — **O Bog, nebeški Oče!** ki si nam postavil življenje svetnikov za izgled, kteriga imamo posnemati, dodeli nam Svojo pomoč, de bomo v stanu, v njih pobožnim življenji vse posnemati, kar nas zamore z željo modrosti in ljubezni napolniti, ter prijazne, zadovoljne in vekomej srečne storiti. — Tega Te prosimo, vsigamogočni Oče! po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Moj svet' patron, ti yedno mi na strani stoj,
De bom pobožin, vredin nasledovavec tvoj!

2. Molitve pri jedi.

Pred jedjó.

Ti, o Bog, nam hrano daješ,
 Nas poživljaš, nas napajaš;
 Hvala Tebi vekomaj!
 Kol'k' jih hrane potrebuje!
 Kol'ko k Tebi rev zdihuje!
 O Gospod, pomoč jim daj!

Po jedi.

Bodi hvala večni čas
 Tebi, k' si poživil nas!
 V zdravje vedno tekne naj
 Hrana ta, Gospod, nam daj!
 In sirot se vsih usmili,
 Sej ti vsim si Oče mili!

3. Večerne molitve.

Perva večerna molitev.

(Predin se uležeš, vselej poprej moli, in premisli, kako si po dnevu živel. Morebiti je bil ta dan zadnji tvojiga življenja! Morebiti jutri ne boš več zdrav vstal! Zato-rej môli takole:)

Oče spet si me en dan vodil s Svojo roko; spet si mi dal en dan jesti in piti in še marsikako drugo veselje! Iz celiga serca Te zahvalim zató, ljubi Oče! — Spet si mi en dan pokazal, de si mi dober Oče, — o ko bi bil pač tudi jest Tvoj dobri otrok! — Hitro je prešel današnji dan; ravno takó hitro minejo vsi dnevi; — in potem pride zadnji, kteriga bom mogel umreti.

Odpusti mi, Oče, če sim danes kaj hudiga storil! Pač dobro vem, de bi imel vedno boljši biti, vedno náte misliti, in le to delati, kar je Tvoja volja, ali dostikrat le to delam, kar je moja volja, in nate, ki mi vender toliko veselja delaš, celó nič ne mislim. — Oče, odpu-

sti Svojimu otroku! Žal mi je, de nisim tak, kakoršin bi imel biti! —

Daj mi zdaj mirno spanje, in de bi se jutri spet zdrav zbudil! — Terdno sklenem, jutri prav dober in pridin biti. Ničesar nočem jutri storiti, kar bi Tebi, Oče nebeški, ne bilo všeč, ali kar bi moje starše žalilo!

Daj tudi mojim staršem mirno spati, in jutri spet zdravim vstati, de me bodo spet ljubiti, ter zame skerbeti in delati zamogli!

Varuj, Oče, vse ljudi v spanji! — Sej Ti nikoli ne spiš; Ti vedno za nas budiš! — Daj tudi vsim bolnim otrokam, vsim žalostnim ljudem sladko, mirno noč — in jutri dober vesel dan! Amen.

Dobrotljiv Oče, prosim Te,
Nocojšno noč obvaruj me!

Daj Svoj'mu detetu pokoj,

In čuj, ko spavam, nad menoj!

Glej, Tebi vsiga se zročim,

In v Tebe upam, tud ko spím.

Ohrani, varuj, brani me,

De v Tvoji hvali zdramim se! —

Druga večerna molitev.

Za bolniga otroka.

(Spet ti je Bog en dan pomagal, bore bolno dete! — Kliči Ga, de bi ti nocojšno noč spet pomagal! Prosi Ga, de bi ti dal dobro in mirno počivati, in moli takole:)

Spet se noč bliža, in morebiti de bom nocoj le malo ur, ali le malo trinkov dolgo spati zamogel! — Oče! Ti daješ terdnim spanje in počitek; daj tudi Svojimu bolnimu otroku spanja in počitka.

Pač vem, kako dobro je, kader človek lahko mirno spi. O, s kakšnim veseljem sim se pač vsak večer ulegel, ko sim bil še zdrav! — kako hitro je noč minula — kako hitro je jutro prišlo! — Ali zdej pa — o kako dolga je vender noč! Komej čakam, de se dan stori! — Kako hudo mi de, de večkrat tudi svoje starše iz spanja dramim, ali de drugi, ki se z menoj pečajo, spati ne morejo! —

O Bog! Tebi je vse mogoče! Daj mi mirno noč! — Ti si mi dal današnji dan spet mirno preživeti; Ti si pomagal, da sim mogel svoje bolečine poterpeti, pomagaj mi tudi nocojšno noč! De Ti le hočeš, in vse moje bolečine minejo. De Ti le hočeš, jest mirno zaspim. — De le hočeš, in jest bom spet zdrav in vesel, kakor sim bil nekde.

Že davej, o Bog! sim Te prosil zdravja; in zde, ko se noč dela, ravno za to molim: „Podeli mi zdravje in lahko noč!“ — Slab otrok sim jest; — vzemi jo od mene bolezen, ki me je spet en dan terla, in me tako žalostniga dela. Cvetlici, ki že ovenuje, pošiljaš dežek ali rosico, ki jo spet oživi; o pošlji tudi meni nove moči, ter me spet okrepčaj in oživi.

Vender, Oče! Tvoja volja naj se zgodi! — To sim že davej rekel, in zdaj spet rečem. — Če je

Tvoja volja, de bi nocoj ne spal,
 bom pa nate mislil, ki tudi nad
 mano budiš. — Ako je Tvoja volja,
 de bom jutri spet bolan, bom v
 Tebe zaupal! Ti mi boš tudi jutri
 pomagal, kakor si mi danes. — Je
 pa Tvoja volja, de celo nikoli več
 ne ozdravim, me vzemi le kmalo
 k Sebi, Oče! — vzemi me v Svoje
 nebesa, v katerih ne bom več bolan,
 in več terpel ne bom! — Amen.

O blagor meni, če v nebesa vzameš me!
 Scer rad živim, pa tud umerjem rad za Té!
 Le pelji me 'z solza doline
 V veselje večne domovine,
 Kjer jok, terpljenje vse neha,
 Kjer Ti, moj Oče! si domá.

II. Mašne molitve.

(Jezus Kristus je umerl na križu — kot daritev za grehe ljudi. — Ta daritev se v vsaki sveti maši ponavlja. — Premišluj torej, otrok! terpéčiga in umirajočiga Jezusa! — On je na altarji pričujoč. — Terdno skleni, svojimu nebeškemu Očetu ravno tako pokorin biti, kakor mu je bil Jezus Kristus, in zedini ali skleni se z dobrim in pobožnim življenjem popolnoma z Bogam in z Jezusam Kristusam.)

Z a č e t e k.

V imenu Boga, Očeta in Sina in svetiga Duha. — Amen!

Pri sveti maši hočem zdej biti, o Bog! Misliti hočem na Jezusa, ki je po Tvoji volji záme na križu

umerl. — O Oče! kakó velika je Tvoja ljubezen; in kakó zelo nevredin sim je jest! — Kader še rojen nisim bil, si Ti že záme skerbel; — in jest Te tolikokrat pozabim! —

Pred Tabo, Oče! padem na kolena, ter spoznam, de nisim Tvoj dober otrok! — Z mašnikam se terkam na persi, in Ti kličem: O Oče! usmili se me. — Tudi Ti, Jezus Kristus, se me usmili! Kesám se vsiga, kar koli sim hudiga storil! Dodeli, o Jezus, de me premišljevanje Tvoje smerti poboljša! — Amen.

G l o r i a.

Upati smem za gotovo, de se me boš Ti, o Oče! usmilil. — Tvoj Sin Jezus je iz nebes prišel, in po njem si dal ljudem povedati, de slehernimu odpustiš, kateri se svojih grehov kesá, in se poboljšati hoče. -- Hvala in zahvala in čast

naj bo Tebi, Oče! — Kar koli delaš, je blagoslov (žegen) za ljudi. — O de bi Te pač vender nikoli ne pozabili! — Hvala, zahvala in čast bodi tudi Tebi, Jezus Kristus, Sin božji, Ti prijatelj otrok in vsih ljudi! — Nam pomagati, si Ti nebesa zapustil! — Ti si k nam doli prišel, nam naj večji veselje storit, nam povedat, de je Tvoj Oče tudi naš Oče; — Ti si nam nebesa odperl, in gori v Svojih nebesih skerbiš za vse, ki v Té verujejo. — O daj mi vedno takó živeti, kakor Tvoja vera zapoveduje! Amen.

List ali branje.

Kakor mašnik pred altarjem moli, takó hočem zdej tudi jest moliti k Tebi, o Bog! Tebi se dobro zdi, ako otroci molijo; poslušaj torej dopadljivo tudi mojo molitev!

Oče, varuj me! Sim še slab otrok, in morem prav lahko k hu-

dimu zapeljan biti. — Oče, vodi me! Še ne vém, ktera pot je naj boljši záme; vodi me torej s Svojo roko! — Oče, blagoslovi (žegnaj) me! Brez Tvojiga blagoslova se mi ne more dobro goditi; zakaj vse, kar je dobro, pride od Tebe! Oče, ne pripusti, de bi kdej hudobin postal! — Daj mi, de bom vedno le nate in na Tvojiga Sina Jezusa mislil! — Dobri otroci bodo enkrat k Tebi v nebesa prišli. O, dodeli tudi meni, de dober ostanem vse svoje žive dni, tako dober, kakor je bil Jezus, ko je otrok bil! Amen.

Evangelii.

O Bog! resnično si Ti Oče vsih ljudi. — Moj oče, ki jih imam na zemlji, mi vedno pravijo, kaj moram storiti in kaj ne; in to mi zato pravijo, ker me radi imajo. — Takó si nam tudi Ti, o Bog! ker vse ljudi rad imaš, po Svojim Sinu Jezusu povedati dal, kaj imamo

storiti in kaj ne, de bomo dobri ljudje — taki ljudje, ki Tebi dopadejo.

Poslušati hočem Tvojiga Sina Jezusa, in ne le poslušati, temuč tudi vse storiti, kar koli mi on veli. — Če Jezusa slušam, Tebe slušam, Oče v nebesih!

Poslušati hočem Jezusa v pridigi in v keršanskim nauku. S tihim veseljem hočem Njegove opomine v svoje serce položiti, in jih nikdar ne pozabiti, temuč povsod tako živeti, kakor mi Jezus reče, de je Tvoja volja. — Amen.

V e r a.

Sej sim že keršen takó, de imam v Tebe, o Bog! verovati, de imam Tvojiga Sina Jezusa poslušati in po Tvoji volji živeti.

Kar so moji kerstni botri zame obljubili, zdaj sam spoznati hočem.

Verujem v Tebe, o Bog! Ti si

nebo in zemljo vstvaril; Ti za vse skerbiš in vse ohraniš.

Verujem v Tebe, Jezus Kristus! Ti si Sin vsigamogočniga Očeta. Ti si doli na zemljo prišel, si bil rojen iz Marije Device, in si bil nar boljši in nar pobožniši otrok. Kader si bil trideset let star, si jel ljudi učiti, jim praviti, kako morajo po volji Tvojiga nebeškiga Očeta živeti. — Ljudje pa Ti niso hotli verjeti, niso hotli dobri biti, kakoršne si jih Ti narediti hotel; — ne de bi Te slušali, so Te še na križ pribili. — Na križu si umerl, in si bil potem v grob položen. — Tode tretji dan si spet iz njega vstal, si spet živ k Svojim učencam in prijatlam prišel, in čez štirdeset dni si spet šel k Svojimu Očetu v nebesa. Tvoji učenci in prijatli so Te vidili, ko si v nebesa šel. Prišel pa boš spet, prišel boš v oblakih neba, sodit vse, žive in mertve.

Verujem v svetiga Duhá. Sveti Duh je tretja Božja oseba (persona). Sveti Duh je Bog, kakor Bog Oče, in kakor Bog Sin. Sveti Duh mora vse razsvetliti, ki v Boga in Jezusa Kristusa verovati hočejo. Sveti Duh je aposteljne razsvetlil in poterdil. — Zató so šli po vsim svetu, in so povsod ljudem pravili, de morajo verovati v Jezusa, kateri je od smerti vstal.

Verujem v keršansko cerkev. K keršanski cerkvi se štejejo vsi, ki so keršeni, in v Jezusa Kristusa verujejo. Za keršansko cerkev skerbi Jezus Kristus; in vsi, ki so v keršanski cerkvi, se morajo med sabo ljubiti, si pomagati, in eden za družiga moliti.

Verujem, de Bog grešniku odpusti, če se svojih grehov kesá, in se poboljša.

Verujem, de bodo vsi mertvi spet vstali. Jezus Kristus jih bo oživil. Oni bodo iz grobov vstali in ne bodo več umerli. —

Verujem, de je večno življenje. Kjer je Bog in Jezus, tam je večno življenje. Vsi, kateri na zemlji dobro in pobožno živé, bodo prišli v večno življenje, in bodo imeli večno veselje.

O Bog, pomagaj mi, de bom v ti veri živel, in v ti veri umerl. — Amen.

Darovanje.

Kruh in vino povzdiguje zdej mašnik na altari k Tebi, o Bog! in moli za se, za vse, ki so v cerkvi pričujoči, in za vse kristjane, ki še živé, ali so že umerli.

Tudi jest z mašnikam k Tebi vpijem: Poglej dopadljivo na tó, kar Ti darujemo! Naj nam toliko pomaga, de bomo večno življenje zadobili. — Pa tudi sebe samiga Ti darujem, o Bog! — Ti si dal vse, kar koli imam! — Tebi hočem služiti z dušo in s telesam. Ogi-bati se hočem vsiga hudiga, in le

dobro delati. — Vse svoje življenje Tebi izročim. — Dobro, požno hočem živeti, in rad umreti, kakor hitro bo Tvoja volja! Amen.

S a n k t u s.

Svet si Ti, o Bog! Sveti bi imeli biti vsi ljudje — svet bi imel tudi jest biti.

Brez prenehanja Te, o Bog! hvalijo in časté vsi angeli v nebesih. Tudi jest hočem z nebeškimi angeli peti: „Svet, svet, svet si Ti, o Bog!“ ter si vsak dan prizadevati, de bom svet — de bom čist vsiga hudiga, de bom vse hudo sovražil, in me bo le to veselilo, kar je dobro! Amen.

Pred povzdigovanjem.

Vse ljudi, o Bog! Ti ljubiš. Iz ljubezni si nas vse vstvaril; vsi smo Tvoji otroci; — vsi smo zato

vstvarjeni, de bi enkrat pri Tebi v nebesih skupej prišli. — Jest bi ne bil dober otrok, ko bi tudi vsih ljudi ne ljubil. — Jezus, Tvoj Sin, je djal: „Ljubite se med seboj, kakor sim jest vas ljubil“. — De, on je pač resnično vse ljubil; — On je za vse umerl, in zdej se bo na altarji spet za vse daroval. **O Bog**, usliši mojo molitev! Za vse hočem moliti. — Stori, de bodo vsi ljudje dobri, in daj vsim, kar koli potrebujejo! Daj lačnemu kruha, bolniku zdravje, žalostnemu spet veselje! —

Blagoslovi moje starše! Daj jim še dolgo živeti, in poverni jim vse, kar koli záme storé.

Blagoslovi moje učenike! Ti sam jim vdihni, kaj naj me učé, de bom dober otrok postal.

Blagoslovi vse, kateri me ljubijo, in mi dobro delajo! — Sej imaš vse! — Poplačaj dobrim ljudem, ki jim nič poverniti ne morem!

Daj, de se bodo vsi bratje in

sestre med sabo ljubili, ter dobro in mirno skupej živeli.

Bodi Oče sirotam, in daj, de bogati siromakov zapustili ne bodo.

Ne pripusti, de bi otroci hudobni, nepokorni in malopridni bili, temuč pomagaj meni in vsim otrokam, de bomo takó dobri, kakor je bil Jezus, de se nam bo dobro go-dilo, in de k Tebi v nebesa pri-demo! Amen.

Med povzdigovanjem.

Pred Tabo, o Jezus! na tla pa-dem. Zdej si na altarlji pričujoč! — Kruh je spremenjen v Tvoje telo. — Bodi mi milostljiv! — Ūsmili se më! — Pomagaj mi takó živeti, de Te bom enkrat v nebe-sih vidil!

Svojo kri si za nas prelil! V kelhu je zdej Tvoja sveta kri. — Tebi hočem živeti! Tebi hočem u-mreti! Tvoja kri naj me očisti vsiga hudiga!

Po povzdigovanji.

Zdej le náte, terpeči Jezus! misliti zamorem. — O, Ti si bil tako dober, in vender so ti ljudje toliko hudiga storili! — Ti si se z vsakim tako prijazno pogovarjal, si tolikerim pomagal, bólnike ozdravljál, slepim pogled dajál, in mertve oživljál, in venderle si mogel toliko terpeti! — O vidim, kakó Te z vervmi vežejo, kako Te zasramujejo in po obrazu bijejo! Vidim, kakó Te bičajo, Ti krono iz ojstriga ternja na glavo devljejo, in potem težki križ nakladajo! Vidim, kakó obleko s Tebe tergajo, kakó se na križ uležeš, de bi se na rokah in nogah nanj pribiti dal! — O, kakó velike so mogle pač bolečine biti, ki si jih terpel! — In vender si takó poterpežljiv; vender Te nihče tožiti ne sliši; vender odpustiš ljudem, ki so takó hudobni proti Tebi biti zamogli. — Na križu zdej visiš, in še na križu

Te zasramujejo; pa tudi še zdej si poterpežljiv in ostaneš poterpežljiv, dokler Svoje glave ne nagneš, in umerješ.

O moj Jezus! sram me je pred Tabo; Ti si bil v naj večih bolečinah toliko poterpežljiv, in jest sim takó naglo na druge otroke hud! Ničesar nočem prestati, ničesar preterpeti! — Zanesi mi, o moj Jezus! Hočem se poboljšati, in nikoli več hud ali jezin biti. — Gotovo nočem nič storiti, karkoli mi bodo rekli, de je greh. — Ker so ljudje greh delali, zató si mogel toliko terpeti. — Na Tvoje terpljenje in Tvojo smert hočem misliti, kader me bo kak človek k hudimu zapeljati hotel. — Ne bom se dal zapeljati, temuč hočem dober ostati; sej si Ti zató umerl, de bi jest dober bil, in se enkrat pri Tebi v nebesih veselil! Amen.

Spomin za mertve.

Tudi zame bo prišel čas, de ne bom mogel več v cerkev hoditi, več ne pri sveti maši biti. — O mi vsi moramo iti s te zemlje; — in kader bomo umerli, se nam bo le tedej vekomej dobro godilo, če bomo prav lepo živeli!

O moj Jezus! bodi mi milostljiv, kader bom mogel umreti; in bodi milostljiv tudi vsim, ki so že umerli! — Odpusti jim njih grehe! Vzemi jih v nebesa. Daj jim večni mir in večno zveličanje. Amen.

Oče naš.

Nisi le umerl za nas, o Jezus! temuč si nam tudi vse povedal, kar nam gré vediti, de zamoremo dobri postati. — Takó si nas tudi učil, kako imamo moliti. Hočem zdejtorej takó moliti, kakor si nas Ti učil.

„Oče, Oče vsih ljudi, kateri si v

nebesih, in skerbiš za vse svoje otroke! le Ti bodi naše veselje, in daj, de Te bomo, o Oče! vedno bolj spoznali. — Daj, de bomo jest in vsi ljudje prav dobri, in daj nam vsim tako pobožno živeti, de bodo vsi, ki še niso dobri in pobožni, po naših zgledih k dobrimu in pobožnemu življenju spodbodeni in oveseljeni. — Meni in vsim ljudem nikoli pozabiti ne daj, de imamo enkrat vsi v nebeško kraljestvo priti, in že tukej na zemlji nam daj vsim v enim kraljestvu skupej živeti — v kraljestvu čednost — v takim kraljestvu, v katerim eden družiga k dobrimu spodbada, in si vsak prizadeva, kolikor je nar bolj mogoče, dober in pobožin biti!“

„De, Oče, Tvoja volja naj se zgodi! Zató nam pomagaj, de bomo vsi delali, kar ti hočeš! Tvoje angele v nebesih to veseli, de zamorejo Tvojo voljo spolnovati; — to naj bo tudi naše veselje na zemlji“.

„Naš vsakdanji kruh nam dans

daj! Daj nam vse, kar koli potrebujemo, svoje življenje ohraniti; in kjer koli kaki lačin joka, ga Ti nasiti!“

„Oj, Oče! dostikrat nismo Tvoji dobri otroci! Že veliko — veliko napak smo storili! — Odpusti nam, odpusti nam naše dolge! Tudi mi hočemo z družimi ljudmi prav dobri biti, hočemo vsim odpustiti, ki so nam kej hudiga storili, ali nam bodo kdej v našim življenji kej hudiga storili!“

„Pomagaj nam, Oče! in odverni vse od nas, kar koli bi nas k hudimu zapeljati utegnilo! — Ne daj nam v potrebo in revšino priti, in zlasti nas reši od greha; zakaj le greh človeka prav revniga in nesrečniga dela.“

„De, Oče, to naj se zgodi! — Upamo to od Tebe zadobiti, ker si Ti naš Oče!“ Amen.

O b h a j i l o.

Mašnik pred altarjem se zdej pač lahko v sercu veseli; — Jezus Kristus pride v njegovo serce! — O ko bi bil pač zdej jest ta mašnik! Tedej bi Jezus tudi k meni prišel, in bi tudi meni prinesel nove moči, de bi zamogel dober otrok ostati!

Tebe, o Jezus! poželim. Jest sim slab otrok, in prav potrebin, de me poterdiš. — Pridi k meni, in ostani pri meni! — V svojim sercu Ti bom prostora naredil! le sam Ti boš v mojim sercu prebival! — Le sam ti boš moje veselje; Tebi samimu se hočem voditi dati! na tebe samiga hočem gledati, in samo Tebe slusati!

O pridi, moj Jezus! in skleni se z menoj. — Če boš Ti pri meni, takrat bom dober otrok: takrat me boš ljubil, in bom Tvojimu nebeškemu Očetu dopadel. — Tak otrok bi bil jest rad, ker tak otrok bo

enkrat s Teboj v nebesih sklenjen!
Amen.

Blagoslov ali žegen.

Kakor je zdej mašnik roko stegnil, vse, ki so v cerkvi, v Tvojim imenu, o Bog! blagosloviti; takó tudi Ti svojo blagoslovečo roko čez nas vse raztegni! — Brez Tvojiga blagoslova vsi nič ne premoremo! Ako nas Ti blagosloviš, nam je vsim pomagano!

Bog Oče, Sin, in sveti Duh, blagoslovi nas! — Blagoslovi nas Oče! de vedno Tvoji dobri otroci ostanemo! — Blagoslovi nas Jezus Kristus, Sin božji! de bomo Očetu pokorni, kakor si bil Ti! Iz pokoršine do Očeta si na križu umerl! — Blagoslovi nas, sveti Duh! de bomo taki otroci postali, kakoršine je bil Jezus Kristus.

Blagoslovi, o Bog! vso zemljo in vse ljudi! — Daj vse rasti, kar koli potrebujemo! — Potolaži ali

odžali vse, ki se ravno jokajo! — Daj, de se bodo vsi poboljšali, ki zdej še niso dobri! — Daj, de se bomo vsi med sabo ljubili, in kakor dobri ljudje umerli! Amen.

Po sveti maši.

Stori, o Bog! de mi bo to prav koristno, ker sim bil spet pri sveti maši. Sveta maša naj bo vez, ki me vedno terdneji k Tebi, o Bog! in k Tvojimu Sinu Jezusu privezuje; sej mi sveta maša ne stavi kej družiga pred oči, kakor Jezusovo smert na križu. — Kadar pa Jezusa na križu umirati vidim, si moram misliti: „de si Ti, o Bog! naj boljši Oče. Tako zeló svoje otroke ljubiš, de mora Jezus umreti, tim Tvojim otrokam pomagati. — O, kdor Tebe sluša, kdor se Tvoji roki voditi da, temu se bo gotovo vekomej dobro godilo!“

De, kdor se Tvoji roki, o Oče! voditi da, ga pelješ tje, kjer si

Ti sam, in kjer je večno veselje.
 — Oče! po Tebi stegam svojo
 roko; pelji tudi mene nevedniga
 otroka v svoje nebesa! Tebe ho-
 čem ljubiti, Tebi pokorin biti; in' to
 hočem delati, kar mi Tvoj Sin Jezus
 pravi, ki me bo tudi v nebesa
 peljal.

Tega ti ne obljubim le za zdej,
 ker sim ravno v cerkvi, ampak
 povsod, kjer koli bom, hočem takó
 živeti, de me boš zamogel enkrat
 v Svoje nebesa peljati!

Blagoslovi me, Oče! Blagoslovi
 me Jezus! Prav velikrat hočem
 spet k sveti maši priti, de bom
 vselej spet v dobrim poterjen, in
 bom to spolniti mogel, kar sim zdej
 sklenil! Amen.

III. Molitve pri spovedi in pri svetim obhajilu.

1. Molitve pri spovedi.

(Če se prav spoveš, moj otrok! in se potem poboljšaš, ti bo vse odpušeno, kar koli si hudiga storil. — Kesaj se pa svojih grehov ne le samo z ustmi, ampak tudi v sercu ti mora prav žal biti zavolj njih! — Pri spovedi bodi odkritoserčnin, in zaupaj v Boga! — Jezus Kristus je tudi za tvoje grehe umerl; zavolj Jezusa Kristusa bo nebeški Oče tudi tebi odpustil.)

Obtoženje.

Hudo sim delal, že kot otrok sim grešnik postal; tode dalje no-

čem več hudiga počenjati; nočem grešnik ostati! — Vstati hočem in spet iti k svojimu Očetu, na kteriga večkrat mislil nisim, kteriga sim dostikrat celó pozabil! O ko bi bil pač slušal nauke, ktere so mi dajali, bi ne bil grešnik postal! Ko bi bil to delal, kar so mi od Jezusa pripovedovali, bi me nebeški Oče še zdej tako ljubil, kakor je Jezusa ljubil! — Tode zapeljati sim se dal; sim raji hudo kot dobro delal; nisim mislil, de me to, kar je hudo, kar je greh, ne more srečniga storiti. — Zdej še le to spoznam; — ker sim hudo delal, mi tudi ni več dobro pri sercu. — Storiti pa hočem, de mi bo spet dobro. Sej je moj Oče v nebesih dober Oče. Kader bo vidil, de se hočem poboljšati, mi bo gotovo odpustil. — In hočem se poboljšati, ter se svojih grehov spovedati; — hočem se jih prav spovedati, in serčno kesati. —

Klicanje svetiga Duha.

K temu mi moraš pa Ti, o Bog! pomagati. Sej ne morem brez Tvoje pomoči ničesar dobriga storiti. Ti pa tudi rad vsim otrokam pomagaš, ki se poboljšati hočejo, in Te pomoči prosijo. — „Moj nebeški Oče bo vsim dobriga duha dal, kateri koli ga zanj prosijo“. — Takó je Jezus rekel, in ker je vse res, kar koli je Jezus rekel, Te prosim, Oče, dobriga duha — Te prosim Tvojiga svetiga Duha! On me mora razsvetliti, de bom grehe, ktere sim storil, prav spoznal, in se jih kesal; Tvoj sveti Duh me mora poterditi, de se bom poboljšal!

Jest se imam rad za boljiga, kakor sim. Zmirej mislim, de nisim dosti hudiga storil, in prav nerad povém, de sim grešnik. — Pomagaj mi, o sveti Duh! de bom prav spoznal, kakšin de sim, in bom

poln sramovanja in kesanja povedal, de sim grešnik!

Spraševanje vesti.

De, vediti moram, kakšin de sim. Če tega ne vém, se tudi poboljšati ne morem. — Spoznati moram, de nisim tako živel, kakor bi bil živéti imel. Če tega ne spoznam, tudi moj sklep, boljši živeti, kot sim dozdej živel, resničin biti ne more.

Pomagaj mi, sveti Duh! Zdej hočem čez svoje življenje misliti; hočem svojo vest sprašati; hočem poiskati vsih grehov, ki sim jih storil; — hočem se spoznati, kakor me Bog, ki vse vé, karkoli sim storil, pozná. —

(Pomišljuj torej, ljubi otrok! Pomisli, kakó si domá, v šoli in v družih krajih živel.

— Misli na to, kar so ti starši že večkrat prepovedali, ali k čimur so te že večkrat priganjali. Misli na maliga Jezusa in prašaj se, ali si bil tudi ti takó pridin in bogaboječ, takó pokorin in pobožin, takó tih in mirin, kot je bil On.)

Kesanje in žalovanje.

Sram me je, k Tebi pogledati, o Bog! — Toliko sim storil, kar Ti gotovo ni všeč! — Ti si mi tako dober Oče, jest pa sim Ti bil le nepokorin! — Toliko mi je bilo že od Jezusa povedaniga, ali jest si nisim resnično prizadeval, tak biti, kakoršin Jezus! — Starši in drugi ljudje so mi že toliko dobrih nauk povedali; tode na te nauke nisim mislil — sim precej spet storil, kar mi je bilo že tolikokrat prepovedano!

O, de bi pač nikoli grešil ne bil! — Oče v nebesih, poglej doli náme! Glej, kesám se, in žal mi je zavolj vsiga, kar koli sim hudiga storil! K Tebi povzdigujem svoje roké, in Ti obljubim, se gotovo vsiga hudiga varvati, in se gotovo poboljšati! — O Oče! odpusti Svojemu otroku. — Jezus Kristus je za grešnike na križu umerl; odpusti mi zavolj Jezusa Kristusa!

Nič več ti nočem nepokorin biti,
in hočem tako živeti, de me boš
Ti vesel! Amén.

(Zdej pojdi, ljubi otrok! ter se spovéj svojih grehov. Ne bodi boječ! Glej, tvoj angel varh gre s teboj, in veseli ga, de se svojih grehov spoveš. Le greha se moraš bati, spovedi pa čisto nič ne. Le pojdi tje; spovednik ti porečejo: „Ker se svojih grehov kesáš, in se poboljšati hočeš, zdej te ima Jezus, otroški prijatelj, spet prav rad; On te na svoje naročje vzame in te blagoslovi!“ — Ljubi otrok, bodi vesel, de se lahko spoveš! Po spovedi boš spet dober otrok postal; takó čist in tako dober lahko postaneš, kakor si bil precej po svojim kerstu.)

Po sveti spovedi.

O kako Te pač zahvalujem,
Oče v nebesih, de si mi moje grehe
odpustil. V Tvojim imenu me je
mašnik grehov odvezal; in zdaj
sim spet prav vesel, takó vesel
sim, de že davnej nisim bil takó. —
Moji grehi so mi odpušeni! — De,

Ti, o Bog! si tisti Oče, od kteriga je Jezus pravil; Ti si tisti Oče, ki gre zgubljenimu sinu naproti, in ga prav prijazno in ljubeznjivo spet sprejme. — Zgubljeni sin sim bil jest; Ti si mi pa sam pomagal, de sim se mogel spet k Tebi verniti; in ko sim k Tebi prišel, me nisi od sebe pahnil, kakor sim si zaslužil, marveč si me prijazno in ljubeznjivo sprejel; Ti si mi prizanesel, de dostikrat nisim nate mislil; moje grehe si mi odpustil!

O dobri in ljubeznjivi Oče! Nikoli več Te ne bom pozabil. Zdej vém, kaj de se z menoj zgodi, če Te pozabim! skusil sim, de na hudobne pota zajdem, če se ne dam Tebi voditi! — Zdej pa hočem za vselej Tebi pokorin otrok postati; kjer koli bom, povsod bom sam sebi rekel: „Bodi dober in pobožin! Tvoj Oče te vidi — tisti Oče, ki ti je grehe odpustil, in kterimu bi ne moglo dopasti, ako bi spet hudobin biti, spet grešiti hotel“.

— Tako hočem sam sebi reči, hočem prav pogosto proti nebesam pogledovati, de bom vedno spet náte mislil, dobri Oče! — Prav pogosto in rad hočem moliti, in nikamor ne iti, kjer bi utegnil zapeljan biti.

O Oče! kakor si mi odpustil, takó mi tudi pomagaj, de bom mogel dober otrok ostati. Amen.

2. Molitve pri sv. Obhajilu.

(Prav imenitno je in prav potrebno, moj otrok, de telo Jezusa Kristusa prav vžiješ. — Kdor tega svetiga telesa ne vžije prav, ali kdor ga po nevrednim vžije, temu to ne prinese življenja, ampak smert: ne blagoslova, ampak kazen. — Misli na Jezusovo terpljenje in Njegovo smert, in vžij Njegovo rešnje telo s čistim sercam, poln ponižnosti in kesanja, poln hrepene-nja, z Njim se skleniti, ter z Njim sklenjen ostati.)

Pred svetim obhajilam.

Tvoje sveto telo, o Jezus! bi rad zdej prav vredno prejel! — Po Tebi bi bil rad poterjen k vsi-
mu, kar je dobro! — S Teboj bi se rad popolnoma sklenil, takó, de bi bilo moje življenje ravno tako, kakoršno je bilo Tvoje.

Náte, terpeči in umirajoči Jezus hočem torej misliti. Predin si šel od Svojih učencov, ter si se v terpljenje in smert podal, si jim Svoje telo v podobi kruha jesti dal. — Dal si Svoje Telo v spomin Svoje smerti.

Na križ hočem svoje oči povzdigniti, in Tvojo smert premišljovati. — Nihče ni ljudi takó zelo ljubil, kakor Ti. — Iz nebes si prišel, in si na križu umerl — iz ljubezni do ljudi. — Tavžentere bolečine si preterpel — le zató, de bi Ti ljudje verjeli, de bi se poboljšali, in v nebesa prišli. — O, takó nedolžno kakor Ti, nihče ni

terpel! — Dokler si pri ljudeh na zemlji bil, si jim le dobro, in prav veliko dobriga delal, in vender si mogel terpeti, in še toliko terpeti! So Te bili in zasramovali; bičali (gajžljali) in s ternjem kronali; težki križ so Ti naložili; so te nanj z žebli pribili; in ko si na njem visel, Ti niso ničesar dali, s čimur bi si bil žejo ugasiti zamogel! —

Vse to si poterpežljivo za nas terpel! — O moj Jezus! kdo bi neki pozabiti mogel, kakó zeló si nas ljubil! — Tvoje ljubezni ne bom nikoli pozabil! V spomin Tvoje smerti hočem zdej Tvoje sveto telo prejeti!

Ali sim pač tudi vredin, Tvoje sveto telo zavžiti? — Čisto mora biti serce, v katero Ti priti hočeš. — Svojim učencam si noge umil; očisti tudi mene mojih grehov! — Serčno mi je žal zavolj mojih grehov; sovražim jih in si hočem vse prizadjeti, de jih nič več ne bom storil!

Kdor Tvoje telo vredno prejeti hoče, mora ljubiti, kakor si Ti ljubil. — Oj, v mojim sercu pa je takó malo ljubezni! Hitro sim hud na druge; tudi sim že druge sovražil, ali sim jim bil nevošljiv! ali če mi kdo kaj žaliga stori, ne morem preterpeti. — O moj Jezus! če takšín ostanem, kakoršín sim zdej! Tvojiga telesa ne smem zavžiti! — Tode nočem dalje tak ostati! — Ljubiti hočem, kakor si Ti ljubil! Takó poterpežljivo hočem vse prestati, kakor Ti! — Bolí me, de še ne ljubim takó kot Ti, de še nisim takó poterpežljiv, kakor si Ti!

Pridi, o Jezus! in poterdi me. Odpusti mi moje grehe, in daj mi Svojo milost ali gnado, de ne bom več grešnik postal!

V Tebe, o Jezus! verujem. Ti si Sin božji in moj Odrešenik! Tudi záme na križu visiš!

V Tebe, o Jezus! verujem. Pod podobo posvečeniga kruha si pri-

čujoč. Svoje telo mi daš, sam prideš k meni, moja dušo poterdit!

V Tebe, o Jezus! upam. — Daš mi Svoje telo; torej mi boš tudi večno življenje dal, in kader bo prišel poslednji dan, boš tudi moje telo zopet oživil.

Tebe, o Jezus! ljubim. O, Ti si me že ljubil, predin sim bil rojen, si bil že záme umerl. — O Jezus! Tebi izročim vse svoje serce. Le pri Tebi hočem veselje imeti, le Tebe ljubiti, le Tebe posnemati.

Pridi, o Jezus! in skleni se z menoj. — Če boš Ti pri meni, bom gotovo dober otrok; in zató moje serce po Tebi hrepeni, ker bi bil rad dober otrok!

Pridi, o Jezus, in prebivaj v mojim sercu! — Kjer Ti prebivaš, tam je blagoslov in vse dobro. — Tvojiga blagoslova potrebujem, de bi mogel biti kakor Ti.

Gospod! nisim vredin, de greš pod mojo streho! — Res de, ni-

sim vredin; ali nikar ne glej mojih grehov, glej le moje skesano serce, glej moje hrepenenje po Tebi!

Tvoje telo, Jezus Kristus! naj poterdi in varuje mojo dušo, de pride v večno življenje! Amen.

Po svetim obhajilu.

Zdej je Jezus pri meni! Tudi meni je dal Svoje telo v jed, kakor Svojim učencam! — Tudi jest sim smel priti k Njegovi mizi, akoravno čisto kar vredin nisim bil! — O Jezus! Tebe molim. O Jezus! Tebe hočem hvaliti vse svoje življenje.

Ne pomanjkuje mi zdej več moči in terdnosti k dobrimu. Jezus je pri meni, kteriga le to, kar je dobro, veseli, ki vsim rad pomaga, kteri želé dobri biti. Pomagaj mi, o Jezus! de me ne bo družiga nič več veselilo, kot to, kar je dobro;

pomagaj mi, de bom v vsih rečéh Tebi enak postal.

De, Tebi, o Jezus! hočem v vsih rečéh enak postati. — Náte hočem misliti, od Tebe govoriti in naj raji od Tebe kej slišati. — Dobro, pobožno dete si bil Ti od mladosti, vsi ljudje so se nad Teboj veselili. — Tebe hočem posnemati in odslej takó živeti, de se bo tudi od mene moglo reči, de sim dober otrok. — Svoje starše hočem spoštovati in ljubiti, in njih opominovanja nočem nikoli zametvati.

Ti, o Jezus! vse Svoje življenje nisi družiga delal, kakor to, kar je Tvoj Oče v nebesih imeti hotel. — Tebe hočem posnemati, Boga hočem takó ljubiti, kakor si Ti Njega — Svojiga Očeta ljubil. Kar mi boš Ti rekel, de Bog hoče, to bom odslej gotovo vselej storil. — Nikjer več Tvojiga Očeta pozabiti nočem. Kakor On vedno náme z nebes doli gleda, tako hočem tudi jest prav pogosto k Njemu

kviško pogledati, ter vselej spet skleniti, le Njemu pokorin biti, vedno Njegov dober otrok ostati.

Ti, o Jezus! si vse ljudi ljubil — Ti si jih bolj ljubil, kakor brat brata ljubiti zamore. — Otroke in odrašene si prav rad imel; bolnim in žalostnim si pomagal; tudi grešnikom si bil usmiljen in dober! — poslednjič pa si za vse umerl, in v spomin svoje smerti daš vsim Svoje telo v jed. — Tebe hočem posnemati, o Jezus! — Ljubiti hočem tudi jest vse ljudi — naj pred svoje starše, brate in sestre, in potem vse, ki so zraven mene; — vsim hočem prav dober in prijazen biti; — revnih otrok ne bom zaničeval, temuč jih hočem obžalovati, in starše prositi, de jim bom smel kej podeliti; — kjer koli bom mogel kakimu človeku kaj postreči, tega ne bom opustil; in če ravno mi ljudje ne bodo dobri, jih hočem vender le ljubiti, in ne hudih besedi čez nje govoriti. — Takó ho-

čem ljubiti, zakaj ako ne bom tako ljubil, Ti, o Jezus! v mojim sercu ostati ne moreš.

Moraš pa, o Jezus! v mojim sercu ostati! — S Tabo, ki si mi zdej Svoje sveto telo dal, s Tabo hočem sklenjen biti. — Ničesar nočem počenjati, kar bi Tebi in Tvojimu nebeškemu Očetu ne dopadlo, in ljubiti hočem vse, karkoli Ti ljubiš! — Grehe si mi odpustil, in zdej si spet k meni prišel, me vnovič k vsimu dobriemu poterdit. O, gotovo se hočem zdej sleherniga greha varovati! Več nočem tako prešerin in tako nepremišljen biti, kakor sim bil pred; — nič več nočem pozabiti, koliko si záme terpel, in zakaj si záme terpel! — K Tebi bi imel jest priti v večno življenje. — Zató si záme terpel; zato si mi zdej Svoje sveto telo zavžiti dal. Vžitje Tvojiga telesa me ima peljati v večno življenje. — Nisim zato rojen, de bi se le na zemlji veselil; ampak rojen sim,

de bi se enkrat pri Tebi v nebeškim veselji veselil! — Odslej hočem sleherni dan takó živeti, de bom mogel enkrat v to veselje priti. — Vsako jutro, kader vstanem, si hočem takole misliti: „Spet ti Bog da en dan, de bi se pripravljaj za večno življenje“.

Nikoli nočem pozabiti, za kaj de sim vstvarjen! — „De bi večno živel, in sodnji dan od mertvih vstal!“ — Ti, o Jezus! ki si zdaj pri meni, Ti mi boš dal večno življenje, Ti me boš spet od mertvih obudil! — Ostani pri meni in poterdi mene, slabiga otroka! Ko bi spet grešiti hotel, me spomni, de sim za večno življenje vstvarjen, in de ne smem družiga delati, kakor kar me po smerti gotovo v večno življenje popelje! —

Tebi, o Jezus! se popolnoma izročim. — V Tebe verujem! V Tebe upam! Tebe ljubim in s Ta-

boj hočem sklenjen ostati. — Zdej hočem iti in živeti, kot naj bolji otrok; tako hočem živeti, de bo vsak vidil, in reči mogel: „de sim s Tabo sklenjen“. — Pri Tvojih nogah, o Jezus! klečim. — Blagoslovi me, de ne bom nikoli nehajal s Tabo sklenjen biti! Amen.

IV. Posebne molitve.

1. V Gospodove praznike ali godove.

K Bogu Očetu.

Vsigamogočni Oče, dobrotljivi Bog! kakó Te bom vredno zahvalil za toliko in tako velikih dobrot, ktere sim že v malo letih svojiga življenja od Tebe prejel! Po Svoji neizrekljivi usmiljenosti si me iz nič vstvaril in si milostljivo dodelil, de sim pri svetim kerstu kristijan postal. Dal si mi prav ljubeznjive starše, unete učenike, ljube brate in sestre, dobre prijatle in znance, ki mi življenje prav prijetno delajo. Mojo dušo si z umam

prelepo obdaril, in si položil v moje serce nagib k delavnosti, de bi po izgledu svojih staršev in po nauku učениkov um prav obračal, in v prid ali korist ljudi pridno delal. Iz koliko telesnih in dušnih nevarnost si me že otél, in kako prečudno si me ohranil in varoval! Moj jezik ne premore vsih dobrot izgovoriti, ktere si mi, o Bog! že v mojih otročjih letih skazal. V prah padem pred Tabo, o predobrotljivi Bog! ter Te hvalim in častim za vse, kar koli si mi podelil, kot svojiga Očeta, Varha in Odrešenika, kot mogočniga, velikiga in dobrotljiviga Boga! Tudi v prihodnje mi ne vzemi svoje mile roke, meni revnimu, slabimu grešnimu otroku, de bom vselej po Tvojih zapovedih živel, vedno hvaležno in veselo náte, Vsigapričujočiga mislil, in Te še le po tem v večnosti za vso Tvojo dobrotljivost hvalil! Amen.

K Bogu Sinu.

V rojstni dan Jezusa Kristusa.

(O božiču.)

Hvala, velika hvala bodi Tebi, o Jezus! za vse dobrote, ki si jih meni in vsim ljudem po Svojim včlovečenju in rojstvu skazal. Oj, ko bi Tebe ne bilo na svet, bi nihče ne mogel v nebesa priti; Ti si nam jih torej odperl, ter pot pokazal, po kateri moremo vanje priti.

O, de bi pač zvesto po Tvojih naukih in zgledih ravnal, de bi s pripomočki, ki si mi jih k izveličanju podelil, pridno delal, in zdej tako krepostno ali pobožno živel, de bi enkrat zveličan bil! Iz celiga serca Te prosim za to milost ali gnado, ter pred Tvoje jasli poklekнем. Sej je dans tisti dan, ko si se nam kot nedolžno dete v največi revšini pokazal, nas opominjati, de nej brez straha pred Te-

be stopimo, in hrepeneče vse dobro od Tebe sprosimo.

Usliši torej, o nebeško dete! mojo prošnjo, in daj, de bo veselje, katero so angeli pri hlevu, v katerim si bil rojen, odrešenja potrebnim ljudem oznanovali, tudi moje serce napolnilo, in de neskončno zasluženje Tvojiga prihoda záme zgubljeno ne bo. Amen.

V svetim postnim času k Jezusu križanimu.

(Rad glej kviško k Jezusu na križu. Iz ljubezni do nas je On umerl; in ker je On umerl, je nebeški Oče ljudem odpustil. Zdej vsi ljudje k Očetu v nebesih lahko pridejo! — Veliko hvaležnosti si zató Jezusu dolžan, in veliko se lahko od Njega, križaniga, učiš. Zatorej poklekni in moli:)

Terpeti in na križu moraš umreti, o Jezus, in si vender takó dober in takó nedolžin! Pa sej vém, zakaj terpiš. — S Svojim terpljenjem in s Svojo smertjo si meni in vsim

ljudem nebesa spet odperl. — O, kdo bi Te ne ljubil! — Ti si umerl, de bi mi večno pri Tebi v nebesih živeti zamogli. — Umerl si, de bi dalje ne dvomili, de nam prav dobro hočeš — de nas bolj ljubiš, kakor Svoje lastno življenje.

De, Ti si naš naj bolji prijatelj! Za otroke in odrasene, za vse ljudi si Ti umerl. — Kdor Tebe poslušá, kdor dela, kar mu Ti praviš, bo prišel v večno življenje, kakor si Ti s križa v nebeško veselje Svojiga Očeta prišel.

Pred Tvojim križem na tla padem, in jokal bi, ako pomislim, koliko si mogel Ti, nedolžni, terpeti! — Šest ur si na križu visel! Šest ur si poterpežljivo neštevilno bolečin terpel!

O moj Jezus! zahvalim Te za vse, kar koli si terpel; in pod Tvojim križem resnično sklenem: „de se hočem vsiga hudiga ogibati, in tak otrok postati, de bom Tebi dopadel!“ — O ko bi bil greh delal,

bi bil Ti zastonj záme umerl! Ko bi bil jest hudobin otrok, bi ne mogel priti v Tvoje nebesa.

Pred Tvojim križem, o Jezus! se kesám vsiga, kar koli sim že hudiga doprinesel. — O! že tolikrat nisim mislil, kaj si Ti záme terpel, in zató sim bil hudobin postal. — Zdej pa terdno sklenem: „de hočem vedno náte misliti; le tje hočem hoditi, kjer bom od Tebe kej slišati mogel, in živeti hočem po tem, kar bom od Tebe slišal“. — Od rojstva noter do Tvoje smerti si bil dober otrok! Tak otrok tudi jest hočem biti! dobro hočem ljubiti in dobro delati, kakor si tudi Ti dobro ljubil in delal!

Morebiti se tudi meni ne bo dobro godilo na svetu. Morebiti bom mogel tudi jest veliko terpeti, kader bom velik. — Že zdej hočem reči, kakor Ti: „Oče! naj se zgodi, karkoli je Tvoja volja!“ — V nobenim terpljenji me moj Oče v nebesih ne bo zapustil; On mi bo

pomagaj, de ga bom mogel prestati. — Ti, o Jezus! vse toliko poterpežljivo terpiš. Tako hočem tudi jest storiti, kader bom terpeti mogel. V terpljenji hočem prav pogosto náte misliti, in tako poterpežljiv biti, kakor Ti. — In če bodo kdej ljudje prav hudi náme, jim bom vse odpustil in jih ne bom sovražil, tudi ne bom nánje hud, temuč bom molil, kakor Ti: „Oče, odpusti jim!“

Jezus Kristus! daj mi moči k dobru. Odverni od mene vse, kar koli bi me zapeljati utegnilo; in akoravno bi se mi celo moje življenje ne godilo dobro, mi daj vender le náte misliti, in mi pomagaj, de bom mogel poterpežljiv ostati, kakor si bil Ti do konca Svojiga terpljenja poterpežljiv ostal! — Amen.

V praznik vstajenja Jezusa Kristusa.

(O veliki noći.)

Judje, Tvoji smertni sovražniki, o Jezus! so mislili, Bog vé, kakó pametni de so bili, ker so grob, v kteriga so Tvoje mertvo truplo položili, s težkim kamnam zakrili, zapečatili, ter vojakam varovati dali. Tode vkljub kamnu, pečatu in vojakam si živ prišel zmagovavno iz groba. Osramotil si torej nejevero, in si očitno pokazal, de si več kot človek, de si Sin božji, ki si življenje, ktero mu je hudo-bija vzela, sam spet dati zamore! Kakor si pa Ti, o Jezus! vstal, tako bom tudi jest enkrat od mertvih vstal in ne bom večno v grobu ostal. O kakó tolaživna je ta resnica! Že se veselim srečniga dneva, ko bom iz groba vstal. O de bi enkrat s Teboj, moj Odrešenik, k večnimu življenju vstal! Amen.

V praznik vnebohoda Jezusa Kristusa.

Danes, nebeški Odrešenik! si spet šel tje, od koder si prišel, k Svojimu in k mojimu Bogu, k Svojimu in k mojimu Očetu, v nebesa si šel, de bi mi tam v Očetovi hiši stanovanje pripravil; zakaj Tvoja volja je, de, kjer si Ti, naj bodo tudi Tvoji dobri otroci.

Zatorej si hočem prizadevati, de bom vedno dober otrok, vse, kar je hudo ali greh, hočem sovražiti in se ga ogibati, kakor pekla; nasprot pa hočem dobriga delati, kolikor bom le mogel. O, potlej bom enkrat veselo umerl, ter na smertni postelji vpričnim prijatlam, kakor Kristus Svojim učencam, rekel: „Ne bodite žalostni, sej grem k svojimu in k vašimu Očetu, k svojimu in k vašimu Bogu; in tam se bomo kmali spet vidili, tam bo naše veselje še le popolnoma in naša združitev bo večna“. Amen.

K Bogu svetimu Duhu.

(V binkoštni praznik.)

O sveti Duh! današnji dan si aposteljne razsvetlil, potolažil in poterdil; tudi mene si že pri svetim kerstu božjiga otroka naredil. — Daj mi zveličansko in otročjo bogaboječnost in ohrani jo v meni, de me bo od hudiga odvracala, in me v moji visoki časti ohranila. Napolni me z ljubeznijo do Boga in do bližnjiga! Uči me, kako imam Bogu in svojim predpostavljenim pokorin biti; pomagaj mi, kadar sim v nevarnosti, zapeljan biti; svetvaj mi, kadar dvomim; odžali ali potolaži me, kader me terpljenja stiskajo; spodbadaj me, kader mi pot čednosti pretežka prihajati hoče; stori moje serce za Tvoje navdihovanja občutno, podučljivo in pokorno! — O, potem bom tukaj časno in tam večno pobožin in Bogu dopadljiv otrok. Amen.

Sveta Marija, Mati Božja!

2 V praznike Marije in svetnikov.

Na čast Marije, Jezusove matere.

(Spoštuj in časti, moj otrok! Mater Jezusovo in veseli se, kader njeno podobo pogledaš; zakaj ona je bila prav dobra in pobožna mati, in od nje se tudi lahko prav veliko dobriga naučiš. — Moli torej takole:)

Mati Jezusova, ti si moje veliko veselje. — Ti si prav dobriga otroka izredila in si bila prav dobra.

Nebeški Oče je vedil, de si ti prav dobra; zato te je mater Svojiga Sina zbral. — O, te je pač moglo veseliti, ko je angel iz nebes k tebi prišel in ti povedal, de boš mati Jezusova postala. — Tudi jest hočem prav dober biti, de bom tudi enkrat k angelam v nebesa priti mogel.

Ti si bila pa tudi prav srečna mati. — Dete Jezus, ki si ga iz

nebes dobila, je bilo naj boljši, naj pobožniši dete; prav rado te je imelo, in ti veselje delalo. — Tudi jest hočem tvoje dete Jezusa posnemati, svoje starše hočem ljubiti in ničesar delati, kar koli bi jih nevoljne storiti utegnilo.

Ti si na vse pazila, kar koli je Bog s tvojim detetam počel, in si vse v svojim sercu ohranila. Takó hočem tudi jest delati. Ne bom prešerin ali nepomišljen, temuč hočem na vse paziti, in vse ohraniti, kar koli bom dobriga slišal ali vidil.

Tode tudi ti, o dobra mati, si mogla veliko žalost doživeti. Tvojiga Sina Jezusa so hudobni ljudje križali. Koliko si mogla pač takrat terpeti! — In vender si šla tudi na kraj, kjer je mogel umreti. — Takó hočem tudi jest poterpežljivo prenašati, kader me terpljenja zadenejo.

Zdej pa ti je vekomej dobro. Zdej si pri svojim Jezusu v nebesih.

O sveta Marija, mati božja; prosi záme, de bom prav dober in pobožin, de bom tudi enkrat tebe in tvojiga Jezusa v nebesih gledal. Amen.

Na čast svetimu Jožefu.

Sveti Jožef, zvesti služabnik božji! ti si bil tako srečin, de si z Jezusam in Marijo skupej živel, in pri svoji smerti njuno pomoč imel. Tvoj izgled nej tudi mene močno spodbada, božjo voljo vselej na tanko in zvesto spolnovati, takó poterpežljiv, takó postrežljiv, tako prijazin biti, kakor si bil ti. Pokoršina do povelj božjih ali mojih staršev in učenikov, ki so božji namestniki na zemlji, naj bo moje naj večí veselje, moje naj ljubši opravilo na zemlji. Sprosi mi od Njega, ki je bil enkrat tvoj rejenec na zemlji (od Jezusa), pobožno življenje, srečno smert in

potem milostljivo sodbo, de Ga bom s tabo vred vekomej hvalil in častil. Amen.

Na čast vsim svetnikom.

Sveti, izvoljeni prijatli božji! ki ste svoje dni bogaboječe in pobožno preživeli, ter plačilo svojiga pobožniga življenja že zdej v nebesih uživata, koliko truda, koliko težav in vojskovanj ste si v svojem življenji na zemlji prizadjali, nezvenljivi nebeški venec (večno izveličanje) zadobiti! O de bi me pač vaš lepi izgled spodbadal, de bi si za nebesa truda prizadjal, de bi božje zapovedi na tanko spolnoval in tako pobožin bil, kakor ste bili vi na zemlji! Jest sim slab otrok, in pomoči potrebujem; tudi vi ste bili nekdej slabi ljudje, pa Bog vas je k dobrimu poterdil. In zdej ste pri Bogu, ki vas močno ljubi, in vaše prošnje rad uslišuje.

Prosíte ga, de bi tudi meni dal moči in milosti ali gnade, Njegove svete zapovedi spolnovati, in vas v vsih čednostih posnemati, de se bom po smerti z vami v Njem večno veselil. Amen.

3. Prošivne molitve za otroke.

Za starše.

(Moj otrok! Bog ti pravi: „Spoštuj očeta in mater!“ — De, oče in mati sta tvoja najboljši prijatla na zemlji. O, njih serce ni v stanu nehati, tebe ljubiti! Zatorej jih tudi ti ljubi, in če hočeš pridin otrok biti, moli zánje.)

Za svoje starše, o Bog! hočem moliti. Sej zaslužijo, de zanje molim. Toliko morajo záme storiti, toliko skerbeti in toliko delati — in vender le — ako ravno se morajo zame truditi — vender me imajo tako radi.

Pač bi mogel vsak otrok svoje starše slušati! Starši nam vedno le dobro hočejo. Vse, kar koli nam povedó, nam le zato povedó, de bi nas dobre in srečne storili. Otroci bi imeli še le veseli biti, de nam starši povedo, kar je nam dobro,

ali nas srečne stori, ker sami tega ne vemo! In ko bi mi le po svoji volji delati hotli, bi zamogli prav nesrečni ljudje postati.

O Oče v nebesih! zahvalim Te, de si mi starše dal. — Kader svojiga očeta vidim, se spomnim, de si tudi Ti moj Oče; in kader vidim, kako močno me mati ljubijo, si mislim, de me tudi Ti ljubiš, ker si mi takó dobro mater dal. — O, daj mojim ljubim staršem še prav dolgo živeti! Deli jim kruha in živeža: daj jim vedno kej zaslužiti, in blagoslovi njih dela!

Hočem jih slušati, hočem jih častiti in ljubiti. — Precej hočem storiti, kar koli mi porekó, in nikoli nočem biti svojeglavin ali hudobin, de bi zavolj tega mogli žalostni biti. Z lepim zadržanjem ali vedenjem in s pridnim učenjem jim hočem veselje delati. — Pri delu jim hočem pomagati; in kader bom velik, in moji starši že več ne bodo delati mogli, hočem jest zanje

delati. — O, to bom kej vesel, kader jim bom mogel poverniti, kar so záme storili! — Kader bodo postarali se in oslabeli, jih hočem živiti in z vsim preskerbeti; vse, kar koli bom imel, bodo tudi moji starši imeli.

Takó hočem staršem hvaležin biti; tako hočem pokazati, de sim dober otrok. Kader umerjó, morajo z menoj prav zadovoljni biti. Ti pa, Oče v nebesih! daj, de bom jest in de bodo tudi oni takó dobri ljudje, de bomo v Tvoji hiši, v nebesih, spet skupej prišli! Amen.

Za bolne starše.

Ljubi Bog, poglej z usmiljenjem na mojiga bolniga očeta (ali na mojo bolno mater)! V Tvoji roki je življenje in smert, zdravje in bolezen. Ti raniš in ozdraviš. Ne morem jim pomagati, kakor koli bi jim rad pomagal; ne morem drugiga, kakor svoje otročje prošnje

Tebi pošiljati. Polajšaj njih bolečine, blagoslovi ali žegnaj zdravila, vodi zdravnika, daj jim moči, de bodo svojo bolezen s keršansko poterpežljivostjo terpeli. **O** prav serčno te hočem zahvaliti, če ozdravijo. Tudi Ti obljubim, ljubi Bog! de hočem svojimu očetu (ali svoji materi), če k moji tolažbi spet ozdravijo, v prihodnje prav voljno pokorin biti, in v njih veselje prav dobro se vèsti ali zaderžati. Amen.

Za mertve starše.

O Vsigamogočni! čigar volja je bila, de moj ljubi oče (ali moja ljuba mati) že davnej v grobu počivajo: spoznam, de sim dolžin, jim vedno še za vse dobrote, ki so mi jih storili, hvaležin biti. **O** neskončno usmiljeni Bog! milostljivo poslušaj prošnjo hvaležniga otroka, in usmili se mojiga preljubiga očeta (ali moje preljube matere), če po Tvoji pravični sodbi

še ne gledajo Tebe, in v vicah terpé; vzemi jih v Svoje zveličansko stanovanje in daj jim mir, kakoršniga svet dati ne more. Bodi Ti moj oče, moj svetovavec, in moj varh. Čuj nad mano in nad vsim mojim djanjem in nehanjem, de bom svojimu umerlimu očetu (svoji umerli materi) z lepim življenjem še tam veselje delal, tukej na zemlji pa pobožin, pridin človek postal, in enkrat k ljubim staršem v nebesa prišel. Amen.

Za dušne pastirje, učenike in dobrotnike.

Dobrotljivi Bog! serčno Te zahvalim, de si mi dal dušnih pastirjev in učenikov, ki moj um s koristnimi vednostmi bogatijo, in moje serce k pobožnosti in kreposti ali čednosti napeljujejo. Dobro spoznam, de imajo oni nadležno in težavno opravilo, in de jih dostikrat z nepokoršino, nepridnostjo in pre-

šernostjo razžalim. Poverni njim in vsim mojim dobrotnikom, ki záme skerbé, z večnim izveličanjem. Meni pa, o Bog! pomagaj, de bom svojim dušnim pastirjem, učenicam in dobrotnikom z voljno pokornostjo, dobrim življenjem in natančnim splovanjem njih naukov in opominov veselje delal. Amen.

Za vse ljudi.

O Bog, dobrotljivi Oče vsih ljudi! Ti si nam zapovedal po Jezusu Kristusu, de moramo vse ljudi ljubiti, in zató si nas takó terdno in tesno sklenil; zatorej nej mi bo vsak človek ljub in drag, nobeniga nej od svoje ljubezni in prijaznosti ne ločim; za vse ljudi prosim, vse Tebi priporočim, Oče v nebesih! Usmili se jih, slabe poterdi, potolaži terpéče, in polajšaj jim njih bolečine; zmotene pelji na pot resnice, grešnike na pot poboljšanja in kreposti, de bodo vsi Tebe in

Tvojiga Sina Jezusa spoznali; podpiraj tiste, ki padajo, vodi nedolžne, ohrani dobre v pravičnosti, usmili Se mojih prijatlov in sovražnikov, blagoslovi vse ljudi, de se bodo vsi Tvoje dobrote in očetovske ljubezni veselili, de bodo vsi tukej na zemlji pobožno živeli, in potem v nebesih zveličani. Amen.

Za mertve.

Oče v nebesih! nič omadežvaniga pred Tvoje obličje priti ne more! Le tisti, kateri so čistiga serca, Te zamorejo gledati. Zatorej Te prosim, usmiljeni Oče, okrajšaj čas čišenja (v vicah) tistim, ki so v Tvoji veri zaspali, pa sadú svoje vere še ne vživajo; daj jim, po čimur njih duše hrepené; očisti, kar je še nečistiga na njih, de bodo zamogli kmali v nebeško stanovanje iti ter se pred Tvojim obličjem vekomej veseliti. Meni pa

podeli milost ali gnado, de si bom prizadeval, vse madeže iz svoje duše zbrisati; očisti me že v tem življenji, de po svoji smerti ne bom dolgo ločen od srečniga stanovanja izvoljenih, temuč de bom precej k Tebi prišel in Tvoje obličje od vekomej do vekomej gledati mogel. Amen.

Molitev sirote ali otroka, kterimu so starši že umerli.

(Ako si žalostin, moj otrok! de si sirota, ali ko bi utegnili drugim otrokam, ki očeta in mater še imajo, nevošljiv biti, prav pazno in pobožno moli sledečo molitev:)

Drugi otroci imajo starše; jest pa jih nimam, smert mi jih je vzela! — O to sim vendar sirota! Záme ne skerbí noben oče, mene ne ljubi nobena mati.

Tode vendar ne! Tudi zame še en oče skerbi, in tudi mene še eden ljubi, ki mi zamore več dati, kot

naj boljši mati. — Ti, o Bog v nebesih, si moj Oče! — Starši so mi umerli; Ti mi pa ne boš umerl! Ti me bolj ljubiš, kakor mati ljubiti zamore! Ti skerbiš za tice pod nebam; torej boš tudi záme, revno siroto, skerbel.

De, o Bog! v Tebe zaupam, na Tebe se zanašam! — Dal mi boš najti dobrih ljudi na zemlji, ki bodo záme skerbeli. Ti boš že vse tako napravil, de mi ne bo treba stradati. Tvoja očetovska ljubezen bo tudi mene na zemlji preskerbela.

Tebi, Oče! se popolnoma zročim. Tim bolj te hočem ljubiti, ker na zemlji nimam očeta, kteriga bi ljubil. Vse, kar koli me bo težilo, hočem Tebi potožiti, ker nimam matere, kteri bi tožil! — Ti me zamoreš bolj varovati, kakor moj ranjki oče; Ti mi zamoreš bolj pomagati, kot moja ranjca mati! — Prav dober otrok hočem biti, kakor je bil Tvoj Sin Jezus! — O, ta Jezus tudi mene ljubi, kakor

druge otroke; ta Jezus je tudi záme umerl, in On bo tudi mene v Svoje nebesa vzel!

De, dober otrok hočem postati. Ti, o Oče! mi boš k temu pomagál. — Potlej bom prišel v nebesa, kjer bom svojiga očeta in svojo mater spet najdel.

4. Molitve pri keršanskim nauku.

Pred keršanskim naukam.

(Dober otrok rad in pazno nauke in opominovanje svojiga Očeta posluša. Zatorej, moj otrok! rad hodi k pridigam in k keršanskimu nauku, ter si vse zapomni, kar ti nebeški Oče po pridigarji pripoveduje! Popred pa prav serčno takole moli:)

Spet hočem poslušati, kaj de je Tvoja volja, Oče v nebesih! — O to sim vesel, de bom zamogel to slišati; zakaj kakó bi mogel Tebi prijetin otrok postati, ko bi ne vedil, kaj de od mene hočeš?

Prav pridno hočem zamerkovati, in nobene besede ne zgrešiti. — Sej Ti sam, o Bog! meni govoriš. Daj, de bom vse prav umel ali zastopil! — Odpri moje serce, de bo Tvoja beseda vanj priti zamogla! in kader bom zvedil, kaj de hočeš,

mi daj, de tega nikoli več ne bom pozabil, temuč pomagaj mi po Tvoji volji živeti. Amen.

Po keršanskim nauku.

(Moj otrok! ohrani v svojim sercu, kar si slišal. Ne pozabi naukov, in živi po njih. Bog vsakimu pomaga, kateri hoče dober postati. — Torej moli takole:)

Že spet več vem, kakor sim popred vedil. Ti, o nebeški Oče! si me sam učil. Zahvalim Te za Tvoje nauke! Prav pogosto hočem na to misliti, kar si mi zdey povedal, in sicer zató, de bom vedno le tako živel, kakor Ti hočeš. — O, to bi bil pač hudobin otrok, ko bi Tebe ne hotel slušati! — Ti bi me ne mogel ljubiti, in mi ne sreče dati! — Tode ne, le tako hočem delati, kakor sim zdey od Tebe slišal; v cerkvi, doma in v šoli, ali kjer koli naj bom, hočem le delati, kar Ti hočeš! — Pomagaj mi k

temu, o Bog! Zakaj kakor cvetlica na polji rasti ne more, ako ji Ti dežja in solnca ne daš, ravno tako jest brez Tvoje pomoči dober postati nisim v stanu. — Pa saj je to Tvoje veselje, de otrokam pomagáš. Poterdi me zatorej, presveti Bog! de bom tudi jest dober in svet. Amen.

V. Večernična pobožnost.

1. Litanije vsih svetnikov
z molitvami, ki se pri njih
molijo.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni
Bog,

Sin, vsiga svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

S. Marija,

S. mati božja,

S. devic devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

usmili se za nas Boga
nas!
prosi!

Vsi sveti angeli in arh-
 angelji! } za nas Bo-
 Vse svete verste zveli- } ga prosite!
 čanih duhov,
 Sveti Janez kerstnik, } za nas Bo-
 Sveti Jožef, } ga prosi!
 Vsi sveti očaki in preroki, za nas
 Boga prosite!

Sveti Peter,
 Sveti Pavel,
 Sveti Andrej,
 Sveti Jakop,
 Sveti Janez,
 Sveti Tomaž,
 Sveti Jakop,
 Sveti Filip,
 Sveti Jernej,
 Sveti Matevž,
 Sveti Simon,
 Sveti Tadej,
 Sveti Matija,
 Sveti Barnaba,
 Sveti Lukež,
 Sveti Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 za nas Boga prosite!

za nas Boga prosi!

Vsi sv. učenci Gospodovi, } za nas Bo-
 Vsi sveti nedolžni otroci, } ga prosite!

Sveti Štefan, }
 Sveti Lovrenc, } za nas Boga
 Sveti Vincenc, } prosi!

Sveti Fabjan in Boštjan, }
 Sveti Janez in Pavel, } za nas
 Sveti Kozma in Damjan, } Boga
 Sveti Gervazi in Protazi, } prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga
 prosite!

Sveti Silvester, }
 Sveti Gregor, } za nas Boga
 Sveti Ambrož, } prosi!
 Sveti Avguštin, }
 Sveti Hieronim, }
 Sveti Martin, }
 Sveti Miklavž, }

Vsi sv. škofje in spo- }
 znovavci, } za nas Bo-
 Vsi sveti učeniki, } ga prosite!

Sveti Anton, }
 Sveti Benedikt, } za nas Boga
 Sveti Bernard, } prosi!
 Sveti Dominik, }
 Sveti Francišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za
nas Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

za nas Boga!
prosi!

Vse svete device in vdove, za nas
Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za
nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam,
o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o
Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene

smerti,

Od skušnjav hudičevih,

reši nas, o
Gospod!

Od jeze, sovraštva in vse hude
 volje,
 Od duhá nečistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od šibe potresa,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,
 Po skrivnosti svojiga svetiga
 včlovečenja,
 Po svojim prihodu,
 Po svojim rojstvu,
 Po svojim kerstu in svetim postu,
 Po svojim križu in terpljenji,
 Po svoji smerti in svojim pokopu,
 Po svojim svetim vstajenji,
 Po svojim čudnim vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika sv. Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pri-
 pelješ,
 De svojo sveto cerkev vižáš
 in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in

prosimo te, sliši
nas!

vse cerkvene stanove v svo-
 ji sveti véri ohraniš,
 De sovražnike svoje svete
 cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in
 oblastnikom mir in pravo
 enovoljnost dodeliš,
 De vsimu keršanskimu ljud-
 stvu mir in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti
 službi poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim že-
 ljam povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom
 večne darí dodeliš,
 De duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov več-
 niga pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin božji,

prosimo te, sliši nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

P s a l m 69.

O Bog, pridi mi na pomoč! Go-
spod, hiti mi pomagat! — Omoteni
nej bodo in osramoteni, kateri mi
strežejo po življenji.

Nej bodo nazaj pahnjeni, in kri
nej jih sprehaja, ki mi hudo želé!
— Odstopijo nej v sramoti, ki se
mi posmehujejo!

Vsi pa, ki Tebe išejo, nej se v
veliki sreči veselijo, in nej reko:
Poveličan bodi Gospod! kateri lju-
bijo Tvoje zveličanje. Jest sim pa
revin in ubog! O Bog, pomagaj mi!

Pomočnik moj in Odrešenik moj si Ti. Gospod! nikar se ne mudi. — Čast bodi (Bogu) Očetu, in Sinu, in svetimu Dúhu. — Kakor je bila v začetku, zdej in vselej, in na vse večne čase. Amen.

Mašnik. Pomagaj svojim služabnikom. — Ljudstvo. Ki v Tebe, o Bog! zaupajo.

M. Bodi nam, o Gospod! močen stolp (ali turn). — Lj. Pred sovražniki.

M. Nič nej ne opravi sovražnik pri nas. — Lj. In otrok krivice nej se ne loti, nam škodovati.

M. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah. — Lj. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

M. Molímo za našiga papeža I. — Lj. Ohrani jih, Gospod! oživljaj in osreči jih na zemlji, in ne daj jih v roke njihovih sovražnikov.

M. Molímo za svoje dobrotnike. — Lj. Poverni, o Gospod! zavolj svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kej dobriga store.

M. Molímo za vse vérne mertve.
 -- Lj. Gospod! daj jim večni mir,
 in večna luč naj jim sveti.

M. Nej počivajo v miru. — Lj.
 Amen.

M. Molímo tudi za svoje brate,
 katerih ni tukej. — Lj. Moj Bog! daj
 dobro svojim služabnikom, ki v Tebe
 zaupajo.

M. O Gospod! pošlji jim pomoč
 iz svetišča. — Lj. In varuj jih iz
 Siona.

M. Gospod! usliši mojo molitev.
 — Lj. In moje vpitje naj do Tebe
 pride.

M. Gospod z vami. — Lj. In s
 tvojim duham.

M o l i m o.

O Bog! kterimu je lastno, se
 vselej usmiliti in prizanesti, sprej-
 mi naše pohlevne prošnje, de nas
 in vse svoje služabnike, kateri smo
 z verigami grehov zvezani, usmi-
 ljenje Tvoje dobrote milostljivo od-
 veže.

Usliši, prosimo, o Gospod! našo pohlevno molitev, in perzanesi tem, ki svoje grehe spoznajo; de ob enim odpušenje in mir po Tvoji dobroti zadobimo.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! Svojo neskončno milost, de nas ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, ktere si zavoljo njih zaslužimo, odrešiš.

O Bog! kteriga greh razžali, in pokora potolaži: poglej milostljivo na prošnjo Svojiga ponižniga ljudstva, in šibe svoje jeze, kterih smo zavolj svojih grehov vredni, od nas odverni.

O Bog! od kteriga svete želje, prave misli in pravične djanja izhajajo, daj Svojim služabnikom tak mir, kakoršniga svet dati ne more; de bodo naše serca Tvojim zapovedim vdane, in pričujoči časi s Tvojo pomočjo brez strahú pred sovražniki varni in mirni.

O Gospod! vžgi naše serca z ognjem Svojiga svetiga Duhá, de

ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

O Bog! Stvarnik in Odrešenik vsih vernih, dodeli dušam Svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, katero so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, o Gospod! s Svojo milostjo ali gnado naše djane, in spremljaj ga s Svojo pomočjo; de se vse naše molitve in dela vselej s Tebó začno, in s Tebó začete, v Tebi končajo.

Po našim Gospodu Jezusu Kristusu, Sinu Tvojim, ki s Tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomej do vekomej! Amen.

Posebne molitve.

Pred svetim rešnjim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prečudnim Zakramentam spomin Svo-

jiga terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojiga telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očeta in v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni, večni Bog! Gospod nebeški Oče! poglej z očmi Svoje neskončne milosti naše težave, reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, ker se je za nje Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Izveličar Jezus Kristus voljno dal grešnikom v roke, in je tudi Svojo drago kri na lesu svetiga križa za nje prelil. Po tem milostljivim Gospodu Jezusu nam odverni, milostljivi Oče, zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto,

dragino, boleznin in žalostne, revne čase.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vladar vsih vernikov, glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobri službi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

O Bog! varh vsih kraljestev in zlasti keršanskiga cesarstva, dodeli Svojimu služabniku, našimu cesarju I., Tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati in častiti, de, ker je po Tvoji volji cesar postal, tudi s Tvojo pomočjo mogočin ostane.

Razsvetli in poterdi tudi v vsim

dobrim duhovske in deželске ob-
lastnike in gosposke; de si res-
nično prizadenejo za vse, kar za-
more k Tvoji božji časti, k našimu
izveličanju, in k miru in sreči ce-
liga keršanstva perpomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de
imamo prositi, za svoje prijatle in
sovražnike, za zdrave in bolne, za
vse žalostne in revne kristjane, za
žive in mertve.

Vsigamogočni, večni Bog! kateri
gospoduješ čez žive in mertve, in
se usmiliš vsih, ktere iz vere in
djanja za Svoje spoznaš: pohlevno
te prosimo, de vsi, za ktere smo
se namenili moliti, ali so še pri
življenji, ali so se že iz tega sveta
ločili, na prošnjo vsih Tvojih svet-
nikov po Tvoji dobroti odpušenje
vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, Bog miru! pravo
edinost v veri brez vse ločitve in
razdertja. Spreoberni naše serca k
pravi pokori in k poboljšanju našiga
življenja. Vnemaj v nas ogenj Svoje

ljubezni. Daj nam goreče želje po vsim, kar je prav, de Ti bomo, kakor pokorni otroci v življenji in smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vselej priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, vse naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukej uživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de Te bomo v večnim veselji in izveličanji hvalili in častili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Svojim ljubim Sinu, našim Gospodu in Odrešeniku, kateri s Teboj in svetim Dúham enak Bog živi in kraljuje od vekomej do vekomej! Amen.

2. Lavretanske litanije z molitvami, ki se pri njih molijo.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče iz nebes,

Sin, vsiga svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam

Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

usmili se
nas!
za nas Boga prosí!

Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica vérna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica vsih revnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,

za nas Boga prosí!

Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izviri-
 niga greha spočeta,

za nas Boga
 prosil!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš... Češena si Marija...

M o l i t e v

k presvetimu rešnjimu telesu,

kader je izpostavljeno.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Ki ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam pod prečudnim Zakramentam spomin Svojiga terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti Tvojiga telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomej do vekomej! Amen.

K sveti devici materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja Porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica; naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinam nas spravi; svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

M. Prosi za nas, sveta božja Porodnica! — Lj. De bomo vredni Kristusovih obljub.

Gnado Svojo, o Gospod! Te prosimo, v naše serca vli, de, ki smo po angeljevim oznanjenji Tvojiga Sina Jezusa Kristusa včlovečenje spoznali, po Njegovim terpljenji in križu k časti vstajenja pripeljani bomo. Po tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

M. Prosi za nas, sveti Jožef! —
Lj. De bomo vredni Kristusovih obljub.

Nej nam presvete Tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de, kar naša slabost ne more doseči, nam po njegovih prošnjah bode dodeljeno; kateri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duhá, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Salve Regina.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost, in naše upanje, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni otroci Evini, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v ti

solzni dōlini. Zato tedej, o naša besednica, oberni k nam svoje milostljive oči in po tem revnim življenji nam pokaži Jezusa, žegnani sad svojiga telesa. O usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

M. Prosi za nas, sveta božja porodnica! — Lj. De bomo vredni Kristusovih obljub.

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si telo in dušo prečiste Device matere Marije, de bi vredno prebivališa za Tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duhá pripravil; daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji od vsih prihodnjih zlegov in od večne smerti rešeni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! Te prosimo razveži po svoji milosti naših gre-

hov vezi, in obrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije, in vsih svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike, naše pahištvo v vsi svetosti, tudi vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov očisti, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vse vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj nas (to faro z vsimi, kateri v nji prebivajo) kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji; in dodeli milostljivo vsim vernim kristjanam, večni mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svitliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gospoško, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žen gen pridi z nebes na nas, in bodi vselej per nas. Po Gospodu našim

Jezusu Kristusu, Sinu Tvojim,
 kateri s Teboj živi in kraljuje v edi-
 nosti svetiga Duhá, **Bog vekomej.**
Amen.

M. Božja pomoč ostani vselej
per nas. — Lj. Amen.

Oče naš itd. Češena Marija itd.

3. Sveti križev pot.

Pripravljanje.

Jezus! moj nebeški Učenik in
Odrešenik! prav pobožno hočem
 premišljevati, po kako težavnim
 potu si pred nami v nebesa šel.
 Tudi hočem premisliti, kakó de bi
 zdej pobožno živeti, in enkrat k
 Tebi v nebesa priti zamogel. **Amen.**

I. Pilat Jezusa k smerti obsodi.

O predobrotljivi Jezus! Ti Bog in človek si v smert obsojen, de bi sodbo večne smerti od mene grešnika odvernili. O reši me resnično od večniga pogubljenja in ne sodi svojiga služabnika, ki ves ponižin pravi:

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

II. Jezus križ nese.

Ti, o Jezus! vzameš križ na Svoje rame, de bi mene, ki sim po lesu grešil, na lesu odrešil; o kakšna ljubezen! S čim sim jo zaslužil! Tolikrat sim Tvoje zapovedi prelomil, in rekel: nočem služiti; zdej pa mi je žal zavolj tega! Odpusti mi, in daj, de Tvojih zapoved več ne bom prelomil, ampak jih voljno spolnoval.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

III. Jezus pade pervikrat na tla.

Ti, o Jezus! padeš. Ti, ki si moč sama, na tla padeš. O, ali ni moj neumni napuh, moja pregrešna slabost, moje pohujšljivo življenje, moje nespodobno obnašanje tega krivo. O moj Jezus! v mislih Te vzdignem in prosim, stori s Svojo milostjo, de bom odslej vedno po poti Tvoje postave hodil in nikoli v greh zašel.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

IV. Jezus sreča Svojo mater.

O kakšne bolečine sta mogla vender Jezus in Marija, ki sta se takó serčno ljubila, občutiti! In kdo drugi jima jih je napravil, kot jest, ki sim dostikrat nečimerniga veselja iskal. O Jezus! daj, de bom Tvoje in Tvoje matere bolečine z otroškim sercam občutil in se svojih grehov kesal.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

**V. Simon pomaga Jezusu križ
 nositi.**

Od vsih, tudi od Svojih učencov si bil, o Jezus! zapuščen; nihče Ti ni hotel pomagati, križ nositi. Tudi jest sim bil nepokorin, in sim križ, kteriga mi je Tvoja dobrotljiva roka naložila, z nejevoljo sprejel. V prihodnje pa hočem vsak križ, vsako terpljenje, ki mi ga Ti pošlješ, s Tvojo pomočjo voljno sprejeti, de bom Tebe vredin postal.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

**VI. Veronika Jezusu potni pert
 podá.**

Sprejmeš, o Jezus! pert, kteriga so Ti pobožne žene iz usmiljenja podale, de bi Svoje obličje

od nesnage grehov očistil, in za plačilo jim daš nazaj predrago podobno Svojiga obličja. O kako neprecenljiv dar! Vtisni vender podobno Svojiga presvetiga obraza globoko v moje serce, de bo vedno Tebe, mojiga Izveličarja, vidilo, pred Tabo hodilo, Te za vse milosti hvalilo, in se z nobeno hudobijo omadežvalo ne bo.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

VII. Jezus drugikrat na tla pade.

O Jezus! rabeljni Ti čisto nič počitka ne privošijo; čim terdniši je Tvoje telo, tim bolj Te hité tepsti, in Te priganjajo, dokler onemagan spet na tla ne padeš. Ali mar ne delam jest ravno tega, kader v poprešnji greh nazaj padem? O moj Jezus, daj mi raji umreti, kakor pa, de bi Te z novimi hudobijami spet vnovič križal!

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

VIII. Jezus govori z jokajočimi (Jeruzalemskimi) ženami.

Zavolj mojih grehov si terpel, o Jezus! Tè, in vse, katerih sim se deležniga storil, mi veliš objokovati. De, moj Jezus! grešil sim, in sim tudi druge v greh napeljal; daj vender solz mojim očém, de noč in dan svojih in ptujih grehov obžalovati in objokovati nehal ne bom.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

IX. Jezus tretjikrat na tla pade.

Vso svojo moč si zgubil, o Jezus! ni je krepkosti več v Tvojim životu. O kako neizrečeno težak je vender greh, ki Te tako zeló tare, in na tla podira. — Kolikokrat bi bil že pač mene celó v pekel potisnil, ko bi me Tvoje terpljenje rešilo ne bilo! Ne pripusti, o moj Jezus! de bi v svojih gre-

hih umerl, ter padel v kraj zaverženja: temuč stori, de bom kmali spet k življenju vstal.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

X. Jezusa slečejo.

O Jezus! s kakšno serditostjo Te neusmiljeni ljudje mučijo (ali martrajo), kako neusmiljeno Tvoje rane ponavljajo! s kakšno razuzdanostjo Tvoje čisto telo odkrijejo! Zavolj mojiga pregrešniga in mehkužniga življenja, zavolj moje nesramnosti to terpiš. Odpusti, o Jezus! odpusti mi mojo hudobnost, daj mi milost in bom slekel stariga človeka, ter oblekel noviga, ki je po Tebi vstvarjen.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

XI. Jezusa na križ pribijejo.

O Jezus! kakor jagnje se daš

na križ položiti, roke in noge grozovito raztegniti, z ojstrimi žreblji predreti, in vender ne odpreš ust, de bi tožil. O Jezus! k Tvojim ranam mi daj pribežati, kader me bo sovražnik prejemal, ker pri njih bom varin. K Sebi na križ me terdo pribí, de bo moje meso s svojimi poželenji in hudobijami križano.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

XII. Jezus na križu povikšan.

Dopolnil si, o Jezus! opravilo Izveličarja; spravil si nebo in zemljo, za grehe svetá in v znamnje miru si kviško povzdignjen. Vse je dopolnjeno. — O na križu povzdignjeni Jezus! ki si vse k Sebi vlekel, odtergaj moje serce od vsih posvetnih rečí. Povzdigni ga k Sebi, in vleci ga s Svojo ljubeznijo náse, de se nikoli od Tebe ločilo ne bo.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

XIII. Jezusa s križa snámejo.

Akoravno bi bil lahko, o Jezus! vender nisi hotel živ s križa stopiti, ampak si do smerti na njem ostal, de bi naše izveličanje popolnoma dokončal. Stori, o Jezus! de tudi jest v dobrim do konca svojiga življenja stanovitin ostanim in od Tvojih zapoved nikoli zavolj kakšne težave ali veselja ne odstopim.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

XIV. Jezusa v grob položé.

O Jezus! resnično si umerl in si bil pokopan. Tvoja volja je, de grehu odmerjem, in kakor sim s Teboj po svetim kerstu pokopan, takó s Teboj, svojim Bogam, živim! O de bi pač Tvojo voljo, o

Jezus! spolnoval, pregrešne želje v sebi zatiral, svetu odmerl, in pobožno živel; to so moje želje. Ti pa, o Jezus! mi podeli milost, de bo moj sklep terdin, in takó me bo Tvoje terpljenje izveličalo.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

Končavna molitev.

Zahvalim Te, predobrotljivi Jezus! za milosti ali gnade, ktere si mi pri pričujoči pobožnosti podelil. Sprejmi jo v Svojo čast, v spomin Svojiga terpljenja, v zadostenje za moje grehe in v tolažbo dušam v vicah. Neskončna vrednost Tvoje kervi, o Jezus! nej zame ne bo zgubljena, temuč mi daj tukej Svojo milost, in pelji me potem iz tega življenja v Svoje veselje. Amen.

Križani Jezus,
Smili Se mene! Oče naš . . .

(Šest Očenašev in Češenih Marij za sv. cerkev.)

VI. Cerkevne in šolske pesmi.

1. Pesmi pri sv. maši.

Ob delavnikih.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče,
 Žegnat' hoče otročiče,
 Nas objeti on želi.
 Njemu čast in hvalo peli,
 Bomo z mašnikam veseli
 Sveto mašo slišali.

Gospod usmili se nas, ali kirie elejson.

Jezus, učenik kreposti,
 Usmili naše se mladosti,
 In odpusti grehe nam!
 Tebi hočemo služiti,
 Greha nikdar več storiti;
 Bodi usmiljen vbožčikam!

Slava.

Večni! Tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobriga serca:
 To je angeljsko veselje,
 To so tudi naše želje,
 To nam pravo srečo da.

Evangelij.

Zvesto hoč' mo poslušati,
 V sercu prav preišljevati,
 Kar nam, Jezus, govoriš.
 Radi hočemo storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 Kakor nas lepo učiš.

Vera.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje nauke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Ino enkrat srečno vmreti,
 Naj nam Tvoja luč gori.

Darovanje.

1.

Kaj bi Tebi, Oče, dali?
 Kaj bi z mašnikam darvali?

Vse, kar 'mamo, Tvoje je,
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in terpljenje,
 Oče! Tebi damo vse.

2.

Nekaj kruha ino vina
 Kri, telo bo Tvoj'ga Sina,
 On daruje se za nas.
 Oh, poglej na revne srote,
 Skaži svojo nam dobrote,
 Mili Oče! vsaki čas.

Svet ali Sanktus.

Sveto pesem povzdignimo
 Lepo z angeljci pojimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vsi ljudje Te naj spoznajo;
 Vse stvari Ti hvalo dajo,
 Oče, vsliši glas otrok!

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo
 Na altarji Jezusa,
 V zakramentu zdaj molimo
 Prav'ga živiga Boga!
 Hvaljen bodi, Jezus ljubi,
 Ki si za nas križan bil
 In nam sveti raj dobil!

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvarji
 Umerl za nas Zveličar je,
 Zdaj daruje na altarji
 Tud za naše grehe se.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Povživanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje,
 Je v podobi kruha skrit,
 Svojo milost nam daruje,
 In se dušam da zavžit'.
 Hvaljen bodi i. t. d.

Konec.

Jezus! Tvoji hoč'mo biti,
 Le nam Ti svoj žegen daj,
 Daj nam srečno k Tebi priti,
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvaljen bodi i. t. d.

Druga pesem pri sv. maši.

Z a č e t e k.

1.

Pred Tabo na kolenih,
 O Bog, Te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog! dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je pri večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo, in moja kri,
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti
 (O človek pomni to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Uzem', o Bog! od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glori ali slavi.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog, odverni jo.
 Daj nam mirú in tebe,
 Bog! vedno deržat' se:

V teb' iskati tebe,
Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
Za nas se pokoriš,
Smert ta nam greh odmije,
Tud' greha mik pobriš',
Bod' hvala svetim' Duhu,
Tud' njemu čast gre še,
Zbduje serce gluho,
Svoj oginj v njem vžge.

Pred evangelijem.

1.

'Z ust Božjih se izhaja
Svet evangelium,
V serce se nam vsaja,
Nam razsvetljuje um.
Bog govori, Bog večen,
Pri Bogu ni laži,
O srečen, trikrat srečen,
Katér se ga derží.

2.

Besede Božje vera
Nam kaže pravo pot,

Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

H kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To božje detice,
 Devištna ni zgubila,
 Ne pred tud potlej ne.
 Naš greh je njega umoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta,
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en telo.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;

Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog, ne zverzi ga
 Vse misli in vse djanje;
 Vse serca, v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,

Zapojmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevernikam, Bog! pojemlji,
 O vzem' jim uma noč.

2.

De sveto luč, katére
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel' ženemo,
 Z angeljci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog, te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdam križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj vera nas previša,
 In človek tud se skrila.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz.

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,

Ne vid' se nič spremina,
Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
De tukaj Jagnje je,
Katero nam odvzame
Tol'k grehov butare.
Le to je jéd, to vera
Kristjane podučí,
Ljubezni neizmera,
Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
Po vrednim vžijemo,
Se smertniga strašenja
Več bal ne bodemo.
Težave in britkosti
Se tist' ne bode bal,
Katerimu bo v slabosti
Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus! čast in hvalo
Naj ti povsotna bo:
Ljubezin nam je dala.
Ljubezin tvoja to:

Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

K ite Missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' dar'vanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Tretja pesem pri sv. maši.

K i r j e.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti,
 Stor' milost tim, kater' žele
 V solzah oprat' lastne dolge,
 Odpusti, Oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin:
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja!
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok
 Ti velki Gospodar!
 Za spravo zdej darujemo,
 Tvojiga Sinu zročujemo
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi!

Gloria.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomej
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelii.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža:
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe praviga Boga,
 Tud' ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškim cvetji je svetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spravil, Bog! s tebo,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križi kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desni tebi zdaj sedi:
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno ž njo!
 De kdor se k njem' v solzah perbliža
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,

De bomo skupaj uživali
Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
Gospod, lete dari,
Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
In s sercam kvišk puhti.
Čist kruh je ino vino
Za grehe naše dar,
K tvojiga Sina spominu
Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog, leto darvanje,
Dobrotni Oče naš,
Omeči to zdihvanje,
De nam spet gnado daš.
Le smert in kri presveta
Tvojiga ljub'ga Sinu
Nam daje up, de vzeta
Ta prošnja bo v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
Je Bog in naš Gospod,

Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih, in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj in na vekomej. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan;
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus! omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medlí.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe dans zavžil,
 Al' reci, de bom vreden, (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti,
 Iz serca jest želim,

Daj, ženin naš presveti, (dvakrat.)
De gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Daritev smo končali,
Ta dar je Bog, tvoj Sin:
Mi smo vsi skup spoznali
Tvojih darov spomin.
Skoz njega smo prejeli
Rešenje s svojih vez,
Zdaj zadnjič nam dodeli
Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

2. Hvalna pesem.

1.

Hvala bod' Gospod Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika, dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojo,
Hvali zemlja in nebo.

2.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;

Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični poželé.

3.

Češen bodi trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, božji Sin,
Je zapustil ga v spomin.

4.

O preljub' Zveličar naš!

Kol'ka je ljubezen tvoja!
V grehe sim bil zakopan,
Revna je b'la duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet,
Smert, pekel in greh zatret.

5.

Večni Bog in kralj nebes

Se poniža brat naš biti!
Nam živi in nam umerje,
Nam nebesa zaslužiti;
Njega sveta rešnja kri
Nas očisti vse ljudi.

6.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

7.

Jezus, bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

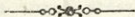
8.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

9.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;

Sveti in preljubi Bog!
 Daj, de stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

3. Pesmi pri procesijah.

Križev teden.

1.

Z neba v nas ozri se doli,
 Blagor svoj razli po polji,
 O Gospod in Oče naš!
 Saj nam vse potrebno daš!
 S Tvoje roke dež se zlije.
 Pride grom in solnce sije.

2.

Séme zemlji je zročeno
 V Tvojim, o Gospod! imenu,
 V tem imenu raste naj,
 Ti mu le svoj žegen daj,
 Naj mu rahlo dež prilije,
 Naj mu solnce milo sije.

3.

Setev scer ne da zaroda,
 Ako volja ni Gospoda;

Kraljev, carov, vse moči
 Ne storé, de sad rodi;
 Le od zgor se blagor zlije,
 Pride dež in solnce sije.

4.

On, ki lepotí cvetlice,
 Preživi v podnebjí tice,
 In skerbi za vse lepó,
 Tud zapustil nas ne bo.
 Ž njega roke blagor klije,
 In dobrote žar nam sije.

5.

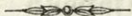
Drevju daješ sad roditi,
 Žitu klasje narediti,
 Daš, de travnik zelení,
 Terti grozdje daješ Ti,
 Res stvari nobene ni je,
 Kjer Tvoj blagor ž nje ne sije.

6.

S točo, sušo nas ne vdari,
 Slabih nas vremen obvari.
 Daj nam srečo vsaki čas,
 Grehov nar bolj vari nas,
 In vse poti hudobije
 Naj nam Tvoja roka skrije.

7.

Kakor seme, truplo kmalo
 V zemlji tud' bo počivalo,
 Dokler dan se zazori,
 De ga angelj preseli
 V hišo večne lepotije,
 Kjer nebeško solnce sije.

4. Šolske pesmi.

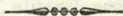
Molitev pred šolo.

Sveti Duh! darove svoje,
 Svojo luč na nas razli,
 De povelja svete Tvoje
 Spolnimo vse žive dni.
 Serca naše nam ogrej,
 K navku nam veselje daj,
 De kar znamo, obderžimo;
 V dobrim pa ne oslabimo.

Molitev po šoli.

Sveti Duh! Ti blagoslovi,
 Kar se naučili smo,
 Vedno naj ostanejo

V sercih Tvoji nam darovi!
 Daj nam vedno in povsod,
 Kakor zapoveš, živeti,
 Enkrat pa Ti hvalo peti
 V svetim raji, o Gospod!

5. Avstrijanska narodska pesem.

1.

Bog ohrani nam cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa,
 Blagoslovi Gospodarja
 In Očeta našiga!
 Naj jim sveti lepa zarja,
 Večni naj jim srečo da!
 Bog ohrani nam cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa!

2.

Sedež Njih naj bo pravica,
 Krona naj jim bo modrost,
 Sveta vera Njih desnica,
 Tovaršica učenost!

Angelj božji po vsih potah
 Srečno Franca naj peljá!
 Bog osreči nam v dobrotah
 Naš'ga Franca Jožefa!

3.

V ljubim' miru Jim kralj'vati,
 Bog miru in sprave, daj!
 Avstrijanam pa vživati
 Že na zemlji srečen raj!
 Naj cesarska roka brani
 Na ves čas sovražnika!
 Bog cesarja nam ohrani
 Naš'ga Franca Jožefa!

4.

Mir in sreča po deželah
 Avstrijanskih naj cveti,
 Naj v ljubezni po poveljah
 Se po sreči vse zgodi!
 Vsi zapojmo Francu vdani
 Vsi iz celiga sercá:
 Dolgo let nam Bog ohrani
 Naš'ga Franca Jožefa!

KAZALO.

Stran.

I. Vsakdanje molitve.

1. Jutranje molitve.
 - Perva jutranja molitev 6
 - Druga jutranja molitev za bolniga otroka 8
 - Tretja jutranja molitev. V nedeljo 12
 - Molitve k nebeškemu detetu Jezusu 15
 - Na čast svetimu angelu varhu . 17
 - Na čast svetimu kerstnemu patronu 19
2. Molitve pri jedi.
 - Pred jedjó 21
 - Po jedi 21
3. Večerne molitve.
 - Perva večerna molitev 22
 - Druga večerna molitev za bolniga otroka 24

II. Mašne molitve 27

III. Molitve pri spovedi in pri svetim obhajilu.

1. Molitve pri spovedi.

Obtoženje	49
Klicanje svetiga Duha	51
Sprraševanje vesti	52
Kesánje in žalovanje	53
Po sveti spovedi	54
2. Molitve pri sv. Obhajilu.

Pred svetim Obhajilam	57
Po svetim Obhajilu	61

IV. Posebne molitve.

1. V Gospodove praznike ali godove.

K Bogu Očetu	68
K Bogu Sinu	70
K Bogu svetimu Duhu	77
2. V praznike Marije in svetnikov.

Na čast Marii, Jezusovi Materi	79
Na čast svetimu Jožefu	81
Na čast vsim svetnikom	82
3. Prosilne molitve za otroke

Za starše	84
Za bolne starše	86
Za mertve starše	87
Za dušne pastirje, učeni <u>ke</u> in do- brotnike	88
Za vse ljudi	89
Za mertve	90
Molitev sirote ali otroka, kterimu so starši pomerli	91

	Stran.
4. Molitve pri keršanskim nauku.	
Pred keršanskim naukam	94
Po keršanskim nauku	95
V. Večernična pobožnost.	
1. Litanije vsih svetnikov z molitvami, ki se pri njih molijo	98
2. Lavretanske litanije z molitvami, ki se pri njih molijo	113
3. Sveti križev pot	120
VI. Cerkevne in šolske pesmi.	
1. Pesmi pri sveti maši	130
2. Hvalna pesem	150
3. Pesmi pri procesijah	153
4. Šolske pesmi	155
5. Avstrijsanska narodska pesem	156

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000373338

